

Indian Opinion

Founded by Mahatma Gandhi in 1903.

Former Editor: Manilal Gandhi—1918-1956.

No. 30—Vol. LIX.

Friday, 4th August 1961

REGISTERED AT THE G.P.O. AS A NEWSPAPER.
Price: FOUR CENTS

THE END OF THE JOURNEY—INDIAN OPINION CEASES PUBLICATION

THIS is the last issue of *The Indian Opinion* and it marks the end of a fifty-eight-year journey begun sometime in the middle of 1903 in Grey Street, Durban. It was first launched as a simple commercial proposition but shortly after its founding Mahatma Gandhi became interested in the paper. Gandhi, of course, at that time was simply Mr. M. K. Gandhi, a barrister practising law and leading the Indian community in their varied struggles against the colonial governments. Soon he discovered that the paper was becoming a financial drain but at the same time he realised that it was a vital sinew in the struggles of the Indian people, especially in the Transvaal where the battle, first joined against the Government of Paul Kruger, was being continued to the death in a different guise. A newspaper, Gandhi felt, was indispensable in the advocacy of any cause. The people and the country must know what was being done and how it was being done. Gandhi had by this time, after his return from his second visit to India, come under the influence of Ruskin, Tolstoy and Thoreau.

Shortly after the end of the Anglo-Boer War Milner came down upon the Indian people in the Transvaal with even greater viciousness than Kruger and the Dutch had done in the old South African Republic. Gandhi realised that unless the Indian people did something to protect themselves, they would be cleared out of the Transvaal. So he organised protests and petitions against the Asiatic Registration Act and soon found himself locked in a gigantic struggle for the survival of the Indian people in the Transvaal. For publicity for the claims and the grievances of the people he depended on *The Indian Opinion* which from being a general Indian newspaper was, of necessity, veered round to being the organ of the Indian struggle in the Transvaal.

The paper, however, made heavy demands on Gandhi's personal resources and so he decided to make startling changes in its organisation and publication. He decided to remove the paper out of Durban for the Press was at that time situated at 113 Grey Street, Durban. It depended on advertising and sales and the workers were ordinary workers. Gandhi made a revolutionary proposal to the workers. *The Indian Opinion* would, in future, be a corporate venture of a unique kind. It would no more be a simple commercial proposition but would become one of a scheme which Gandhi proposed to give effect to in Natal. He had come under different influences. He was at this time earning an extremely high personal income but he was

not very much interested in his earnings and his possessions. He was not only a politician leading his people in a life-and-death struggle in the Transvaal but he was also a man searching for the right path of life in a world bound up with desire for material possession. Diet, ill-health, education, politics, religion, ethics, community living and the purpose of man and life all engaged his attention. Out of the welter of thoughts crossing his mind he evolved a new system for the publication of *The Indian Opinion* as a self-supporting proposition and for the realisation of some of his newly-established beliefs.

He bought a piece of land within easy distance of Durban by rail, near railway station and with a good supply of water. This was near the Phoenix railway station. The land suited him eminently and he established here what is known in history as the Phoenix Settlement.

To the worker on *The Indian Opinion* he put the following proposition. The paper would no more operate for the benefit of one or two people. It would serve the Indian people and any profits would be shared by all the workers. In return the workers would have to live at Phoenix and follow a prescribed course of rigorous physical and mental discipline. They would draw a nominal cash allowance every month, would attempt to support themselves by farming on the Settlement and work on *The Indian Opinion*. Some workers accepted; some did not. But as Gandhi's scheme took shape it attracted a large number of people among them many Europeans. It was at Phoenix that Gandhi worked out the mechanism and philosophy of Satyagraha and trained his volunteers for the Passive Resistance Movement in the Transvaal.

The people of South Africa, more especially the

(Continued on page 235)

FINANCE OFFERED

AS we go to press, we have received a letter from a sympathiser in Johannesburg urging us not to close down "The Indian Opinion" for it is a living monument to Mahatma Gandhi. The plea is accompanied by an offer of direct financial help of a substantial nature. We are considering the offer. Should the gods will it, it may be possible to resume publication of the paper.

—The Publishers, "The Indian Opinion".

Indian Opinion

Private Bag, Durban.
Telephone: Mount Edgecombe 30.
Telegram and Cable: "GANDHI."

FRIDAY, 4TH AUGUST, 1961

EPILOGUE

FOR a little over fifty-eight years *The Indian Opinion* has served the Indian community of South Africa, "Now the curtain comes down on that service at a time when there is the greatest need for a journal of the type of *The Indian Opinion*. In its first years the paper was the hand-maiden of a unique kind of fight against injustice and wrong conducted by one of the greatest men who have trod this earth. It was not only the mouthpiece of the struggle of the Indian people in Natal and the Transvaal but it was also the instrument which conveyed to the world at large the deep stirrings in the mind of Gandhiji. Gandhi evolved the philosophy and the technique of *Satyagraha*. *The Indian Opinion* was the vehicle which conveyed that philosophy and technique to the people. *The Indian Opinion* was not an ordinary newspaper seeking merely to transmit information and to advertise wares for manufacturers and merchants. It moulded opinion and led the people. It never, for the sake of circulation and profits, pampered to the tastes of the people. In fact, all of its 58 years were spent in going against the accepted grain of things, against the mundane materialism of a world whose values were lop-sided. If, on the one hand, it led the charge against the injustices perpetrated by the white rulers; on the other, it challenged the Indian people to fight for a just cause in a just way. The means were as important as the end and if the means did not measure up to the highest standards the end was not worth realising.

Not only did the journal seek to secure to the Indian people political and economic rights due to them as a tax-paying part of the population, but it also sought to chart out a new way of life based on what had become a passion with Gandhiji—Truth. Truth, he proclaimed was God and God was Truth. There was nothing more in the cosmos. It was a most difficult creed to preach but the driving genius of Gandhi could not be restrained and slowly *The Indian Opinion* won world renown.

In recent years the journal has tried to present to the people of emergent Africa the teachings of Mahatma Gandhi. It has put forward the case for *Satyagraha* as a weapon which the people of Africa can use in their struggle. In addition it has tried to attend to the immediate affairs of the Indian people themselves thus serving both a broad and a narrow horizon. All these must now cease for reasons already explained by the publisher and while there is a sense of grief that something which has served for 58 years should come to an end there is at all times the challenge of the following from the *Bhagavad-gita*: "For to the one that is born death is certain, and certain is birth for the one that has died. Therefore for what is unavoidable, thou shalt not grieve."

THEY TOO HAVE SERVED—TRIBUTE TO EMPLOYEES

MANY people have served *The Indian Opinion* in the course of the 58 years of its existence. In the days when it spotlighted the heroic struggle of the Indian people in the Transvaal and Natal between 1903 and 1914 Europeans and Indians abandoned their callings and professions and came to live at Phoenix and share in the new life that Gandhi offered them here. Prosperous men and women cut themselves off comfortable living and came to search for the right path of life at Phoenix. They made their sacrifices willingly. They not only sought a way for themselves but they gave their energies and their material possessions to the Indian people. Some achieved spectacular success in their new venture. Such was their spiritual and mental strength. Some achieved satisfaction for themselves and at the same time served the cause in a quiet way. They were of different mettle. Some few fell by the wayside. Not all were of the same calibre. Behind all these people at all times were some very ordinary men who, though not inspired, by any call to serve, were required as workmen. They were ordinary, no doubt, but they too served. To those who have passed on we cannot now pay tribute but a small group of printers and assistants in the printing press have served loyally and faithfully for many years and to them the management of *The Indian Opinion* would like to pay a public tribute.

First and foremost is Mr. Alpha Ngcobo, an African compositor, who has been with *The Indian Opinion* for the last forty-one years. He came to Phoenix as a young man of twenty and has been with *The Indian Opinion* almost continuously throughout the period 1920—1961. He has worked loyally and with rare devotion. His is the longest existing connection with *The Indian Opinion*. He has, if one might turn a bit Dickensian, seen it through the best times and through the worst of times. He will possibly find it most difficult to adjust himself to this change in his life.

Next is Mr. Perumalsamy Rajoo who has served *The Indian Opinion* for about 27 years. He, too,

has worked loyally and devotedly. For him, too, the adjustment will be difficult. Of those people directly associated with *The Indian Opinion* and the Phoenix Settlement at the moment Mr. Rajoo's is the third longest existing connection. He, too, will find it difficult to re-organise his life without *The Indian Opinion* which he has served so well.

Compared to Mr. Ngcobo and Mr. Rajoo there are two considerably younger men, Mr. D. Ganga-bissoon who has been with *The Indian Opinion* for about sixteen years and Mr. R. Baijnath who has been with the paper for about thirteen years. These two have also served faithfully. Both worked the printing department. Lastly there is Mr. S. Ramadhar who has worked for about thirteen years in the office of *The Indian Opinion*.

The end of the journey for *The Indian Opinion* means for these people the beginnings of a new one under different conditions. We shall be extremely grateful if any among our readers and supporters is able to offer them suitable employment or help in obtaining employment for them.

The Management,
The Indian Opinion.

Death Of Mr. Suliman Casoojee

IT is with regret that *The Indian Opinion* records the death of Mr. Suliman Casoojee, the head of one of South Africa's best-known Indian families and a prominent and respected member of the Indian community of East London. He died at his home on July 27 after a short illness, at the age of 82.

At the time of his death, Mr. Casoojee was president of the East London Indian Association and also of the Moslem Society.

He came to South Africa from India in 1896 and settled in East London in 1903 where he was one of the first Indian traders.

A donation by him went to help in the establishment of the Casoojee Ward at Frere Hospital.

Mr. Casoojee is survived by a widow, six sons and three daughters.

INDIA RESTATES HER CASE ON KASHMIR

NEW DELHI (By Mail)

("Indian Opinion" Service)

INDIA'S case on Kashmir has been restated in a pamphlet brought out recently by the Embassy of India in Washington. It reminds Pakistan of her solemn commitments to the U.N. on Kashmir and goes on to say that it would be the "height of logical absurdity" to expect India to implement the third part of the U.N. Commission on India and Pakistan resolution of August 13, 1948 when Pakistan, which had also accepted the resolution, had not carried out the directions in the second part of calling for a withdrawal of Pakistani regular and irregular forces from the territory of Jammu and Kashmir.

The following are some extracts from the pamphlet:

If part II of the Resolution was ignored and part III implemented, it would be like putting the cart before the horse. It is Pakistan and not India which should be held guilty of thwarting a peaceful solution when it was in sight of this long-tabled 14-year old dispute between the two countries.

Pakistan had made much play about an assurance given by Mr. Nehru to the people of Kashmir after India had accepted the State's accession. The assurance was that after Pakistan's invasion had been liquidated and the entire territory of State cleared of Pakistan hordes and tribesmen, India would again ascertain, if necessary, the will of the people of the State of Jammu and Kashmir. The assurance, let it be remembered, was given only to the people of Kashmir.

The assurance was not that India would hold a plebiscite to determine whether Kashmir should join India or Pakistan. Where does Pakistan come in? What right has Pakistan in Kashmir? By what right is she sitting on more than one-third part of the territory of the State of Jammu and Kashmir? By what right does she demand a plebiscite? How can an aggressor be entitled to a share in the property of the aggrieved?

So far as India's assurance to the people of Kashmir was concerned, it had already been more than fulfilled. They had through a freely-elected Constituent Assembly ratified their earlier decision to make their State a part of Indian territory.

There were only three aspects of the Kashmir question: (i) The State's accession to India; (ii) Pakistan's aggression; and (iii) the

issue of plebiscite.

The accession of Kashmir has never been questioned on the legal plane. It may be apt to recall the statement of the United States' representative on February, 1948 at a meeting of the United Nations Security Council: "...with this accession of Jammu and Kashmir to India, this foreign sovereignty went over to India and is exercised by India and that is why India happens to be here as the petitioner."

The British delegation at the United Nations has also never questioned and, indeed, could not have questioned, this act of accession which was made directly under the enactments of British Parliament.

The Legal Adviser for the United Nations Commission came to the conclusion that the accession of Kashmir was legal and could not be questioned. The same fact was borne out by the U.N. Resolutions of August, 1948 and January, 1948 which were both approved by India and Pakistan.

The State's accession to India took place in October, 1947 when the ruler of the State signed an Instrument of Accession under the 1935 Act, later adopted under the Indian Independence Act of 1947. Lord Mountbatten accepted the Instrument of Accession on behalf of the Government of India. It was also signed by more than 500 princely States which acceded to India soon after independence.

The largest political party in the State, the National Conference, approved this Act of Accession, which was further reinforced by a freely elected Constituent Assembly of Jammu and Kashmir. It was again reaffirmed by the State's Constitution adopted in November, 1956. The relations between Jammu and Kashmir are regulated by Article 370 of the Indian Constitution after the Instrument of Accession was superseded by the Constitution.

Pakistani aggression against the State of Jammu and Kashmir has not been disproved till this day. The President of Pakistan, Field Marshal Ayub Khan, himself admitted this act of aggression when he spoke at a public meeting in Jakarta on October, 7, 1960. He said, "...thus began the problem of Kashmir where Muslims were fighting for freedom. Naturally we in Pakistan went to their aid."

The late Mohammed Ali Jinnah founder of Pakistan, had told Lord Mountbatten towards the end of 1947 that if Indian troops

were pulled out of Kashmir, "I will call the whole thing off"—meaning thereby that he would withdraw Pakistan forces from Kashmir.

A former principle Pakistan delegate to the United Nations, Mr. Zaffurulla Khan, admitted in July, 1948 that three Pakistani brigades were fighting in Kashmir.

Mr. Owen Dixon, jurist and the United Nations representative in the Indo-Pakistan sub-continent, said that the entry of hostile elements into Jammu and Kashmir in October 1947 was

contrary to international law" and the entry of regular Pakistani forces in May, 1948 too was inconsistent with international law.

On October 22, 1947 Pakistan sent thousands of tribesmen into Kashmir. These were aided, abetted, financed and allowed to pass through Pakistani territory. They were supplied with automatic weapons and transport and reinforcement.

The raiders used Pakistani army signals and military hospitals. Pakistan radio related the exploits of tribesmen and described India as 'enemy'.

Indian Opinion Ceases Publication

(Continued from front page)

Indians, have yet to learn fully the story of Gandhi's epic years in this country. Gandhi left South Africa in 1914, after a stay of twenty-one years. Four years later he sent his son Manilal Gandhi to take over the management of the Settlement as no one could be found to undertake this. Manilal Gandhi had played a prominent part in the Passive Resistance Movement in the Transvaal. For thirty-eight years he directed the destinies of *The Indian Opinion* and of the Phoenix Settlement. After his death in 1956 his widow Sushila Gandhi managed the Settlement and edited *The Indian Opinion*. Now failing health has stepped and so *The Indian Opinion* ceases publication with this issue. A journey of fifty eight years through the history of South Africa has come to an end.

FACTORY TO LET

FORDSBURG—1st floor approximately 100 x 100. For light industry, clothing, handbags, radios etc. conveniences and cloak rooms, designed to accommodate approximately 100 workers.

Enquiries P.O. Box 153, Fordsburg, Johannesburg.
Telephone 33 4604, Johannesburg.

Cable & Tel. Add. HARGVAN.

Phone 29368

P. Hargovan & Co.
(Pty.) Ltd.

Received Shipment of Genuine Fireworks "Kwong Man Lung" Brand. Order Your Requirements Now.

Imported Screw Cap Neck 3 1/2" Diameter Mouth Pickle Jar			
1/2 Gallon	95c each	F.O.R.	DURBAN
1 "	R1-25 "	" "	" "
2 "	R2-00 "	" "	" "
3 "	R3-50 "	" "	" "
4 "	R4-50 "	" "	" "

PACKING EXTRA. CASH WITH ORDER ONLY.

155-7 WARWICK AVENUE,

P.O. BOX 1250.

DURBAN.

Mr. Mistry Makes Fortright Condemnation Of N. R. Constitutional Problems

ASIANS MADE SCAPE-GOAT BETWEEN THE TWO MAJOR RACES IN N. RHODESIA

Mr. MISTRY (Nominated unofficial): Mr. Speaker, like many hon Members I would like to congratulate the hon. the mover of this motion. Though his speech was much shorter than expected, he did make some significant points. I am, however, a bit disappointed that, while talking about the constitutional plans, the hon. the mover did not express his views regarding a special constituency provided for Asians. The provision, which I consider is one of the worst ones, debars Asians from voting in the extremely vital fourteen national seats. It is on this particular clause, which has caused great concern to me and my community, that I wish to expound.

Mr. Speaker, the new constitution is going the way of South Africa and this is the start of a policy of apartheid that will put this country in disgrace. Such a policy is altogether remote from and, indeed, abhorrent to the ideals to which mankind is struggling in this century. To begin with I must blame the British Government for grossly overlooking the fundamental principles on which the Federation of Central Africa was established. And at the same time neglected a minor, but important, Asian community in its new constitutional proposals for Northern Rhodesia.

Sir, it is very fitting at this stage for me to tell hon. Members that when recently, while addressing the House of Commons on the subject of South Africa's policy of apartheid, what Mr. Macmillan, the British Prime Minister, said:

"What might well influence the people of South Africa most is proof that those of us who extol the virtues of partnership between the races are able to translate our theories into facts; to establish on African soil a practical example of non-racial society that works to the benefit of all its peoples. Today we have such a chance in Central Africa and I pray that we and those of every party and race in these territories will seize it while the time yet remains."

He then went on further:

"No one in this House approves—indeed we all deplore—the principle which underlies the policy generally known as apartheid...But the

The provision in the new constitutional plans for Northern Rhodesia which debars Asians from voting in the vital fourteen national seats was strongly criticised by Mr. V. D. Mistry, a nominated unofficial member of the Legislative Council of Northern Rhodesia. Speaking in the Council on July 5 last, Mr. Mistry declared that the 'new constitution was going the way of South Africa. He said, "This is the start of a policy of Apartheid that will put this country in disgrace. He pointed out that "the Asians had been made a scape-goat in order to balance the number of seats in the national roll between the two major races." The full text of Mr Mistry's speech is published on this page.

fundamental difference between our and the South African philosophy is that we are trying with varying degrees of success, but always with a single purpose, to move away from this concept in any form."

Mr. Speaker, the statement of the Prime Minister I have just quoted is self explanatory and I do not see any need to expound on it. I would simply remind the British Government that if such tactics are continued the respect of the world which Britain has earned because of her comparatively liberal colonial policies would be lost.

Now dealing with the main point, Mr. Speaker, I must say that the constitutional changes have come about in order to remove various suspicions and fears as expressed by His Excellency the Governor in his statement and, in doing so, it has been thought proper to sacrifice the most fundamental rights of Asians. This has really shaken our faith in British justice and fair play with their peoples of which we were so proud.

Our position has been made more precarious by picking out only the Asians while all the various alien communities of non-British stock.....

Mr. SERGEANT: Nonsense!

Mr. MISTRY: ...have been accorded full rights and the only reason.

Mr. NG'ANDU: Former enemies of Britain.

Mr. MISTRY: ...that could be conceived for this is nothing else but because we non Europeans are of darker skins. This provision of the constitutional plan is therefore really discriminatory.

It must be remembered, Mr. Speaker, that I or, to my knowledge, my community, have at no time in the past ever asked for any special privileges and reservations on the basis of a sepa-

rate electoral roll. I have on the contrary taken a broad line and, as and when it was necessary, preached to the effect that we as a community are visualising a society wherein persons of all origins could find a rightful place without any unfavourable discrimination based on colour, creed, origin or religion in the course of their economic, social or political developments. And in spite of this, we have been made a scape goat in order to balance the number of seats in the national roll between the two major races.

Mr. NG'ANDU: Hear hear.

Mr. MISTRY: We would rather lose this privilege of reserved seats rather than be removed from any of the voters' rolls.

Sir, the hon Member for Kitale East (Mr Stanley) whilst speaking on this motion refuted rumours which are prevalent amongst Asians that the recommendation for the one reserved seat for Asians based on the communal voters' roll may have been put forward by his party, the United Federal Party, and said that it is the decision of the British Government. Well, Sir, I do agree that it is the decision of the British Government, but must point out that the decision has been taken from the recommendation submitted by His Excellency the Governor, and, as we all know, His Excellency based his recommendations on views expressed to him by political parties in Northern Rhodesia.

Sir, I do not think for a moment and for obvious reasons that this suggestion could have been put forward by the Liberal Party or either by United National Independence Party or African National Congress.

Dr. SMITH: What about the Dominion Party?

Mr. MISTRY: The Dominion Party has very little, if any, say in this country's politics and considering the party's frank

policy I do not think that this party can make such suggestions secretly. Now that leaves the major political party, the United Federal Party. There are reasons, and I must say very good reasons for this party to make such suggestions.

One of the reasons, Mr. Speaker, and it is a major one, is that the party had, since the original constitutional plans were published, great fear about the fifteen seats provided in the national roll and the party also feared that if Asian communities vote for African candidates in the national roll it will help considerably the African candidates standing for election in the national roll to win most of the national seats which might result in an African majority in the Legislative Council. It was this fear the United Federal Party wanted to remove from the national roll which, as is now evident, has been removed.

It was on this fact that my community based its assumption, and rightly so, that it is because of the immense pressure from the United Federal Party which might have compelled the British Government to take this course. Mr. Speaker, history has shown us that when the basic right of a people is abrogated, democracy and freedom fail. It is the right perhaps more than any other upon which all other constitutional rights depend for their effective protection. It is the right to vote and it is a fundamental right of all people which we call democracy. Every other constitutional right depends upon it and without this we have only an illusion of true democracy.

In view of what I have said I would like to reject this humiliating scheme outright and would point out that it is not in the interest of the country generally. Now, Sir, coming to the constitutional plans in general I must say that the Africans are very disappointed with these proposals. They had been led to believe that they would obtain very much more from the speeches made by the Colonial Secretary prior to the constitutional conference held in London. The recommendations made by the Monokton Commission in its report for Northern Rhodesia have also been ignored.

Mr. Speaker, it has been proved

(Continued on page 239)

THE NEW LIQUOR LAW SOLVES NOTHING

By MARY TUROK in "Fighting Talk", July 1961

PASS the bottle! Prohibition is to end at last—no more need to slink into a back alley for a drink, nor to pay black-market prices for it.

But don't imagine that it's legal as soon as the Liquor Bill becomes law—the Minister of Justice is expected to choose a date in October, just to make sure the General Election doesn't go the wrong way because of it.

What lies behind this "gesture of goodwill," by a Government notorious for its contempt for the feelings of the African people? Why this sudden concern for the "grievances" of the Non-Whites, after twelve years of stubbornly refusing to admit that any grievances exist?

In a rare mood of concern and fatherly understanding Minister Erasmus told Parliament that he was eradicating the root of racial tension, that he was saving 300,000 people from gaol each year and lifting a burden from the shoulders of the police and courts who found the law impossible to implement. These noble sentiments have a hollow ring when they are uttered by the Minister of a Government insensible to the greater sufferings caused by the laws which are equally impossible to implement.

The Liquor Lobby

The ulterior motive isn't hard to find. Pressure for a relaxation of the liquor laws has been building up for several years, the pace being set up by the wine farmers and liquor producers.

"Spearheading the agitation is the rich and influential 'Ko-operative Wijnbouers Vereniging', the wine farmers co-operative, which has an almost total monopoly of the production and export of wine spirits produced in this country." (Brian Bunting, 'Africa South', July 1958).

While wine and spirits production has been increasing steadily in recent years, markets have failed to expand sufficiently to absorb the increase and, although the farmers aren't starving, their position has been growing somewhat precarious.

The unpopularity of South African products overseas brought matters to a head. The wine farmers must have presented the Government with a pretty stiff ultimatum, for it felt obliged to go even further in the Liquor Bill than the Malan

Commission had recommended. This Government Liquor Commission recommended the sale of natural wines and "European-type" beer to Africans in beerhalls. The Liquor Bill provides for the sale of all types of liquor to Africans by any licensed seller—both off sales and on-consumption. It does, however, introduce severe penalties for illicit brewing, no doubt in an attempt to wipe out potential competitors.

'Ideals' Overboard

A gimmick has been found by the Nationalists to bolster at least one section of the sagging economy—the fact that long-cherished "ideals" have had to be tossed overboard is unfortunate.

A frenzied last-minute appeal by the Nederduitse Gereformeerde Kerk to stay the Bill in the interests of the white man's "safety and civilisation" was ignored. Not even the conscientious objectors within the Nationalist caucus were permitted to oppose the measure.

The whip was cracked so effectively that even the idealists indulged in some hasty re-thinking. An appeal to all Christians "to pray that God will endow our legislators with wisdom and understanding as they discuss these far-reaching proposals" was made by Dr. William Nicol, ex-Transvaal Administrator and one time Moderator of N.G.K., and that was the last that was heard of any protest from these quarters.

Backing the demands of their fellow-farmers in the South, Transvaal farmers have been demanding permission to institute the tot-system on their farms, and some have already done so in spite of the law. They claim that the Cape farmers have a more stable force, no doubt because their labourers, if at times unruly, become so addicted to drink that they cannot do without it and thus are willing to stay on at a farm regardless of other conditions.

The first draft of the Liquor Bill contained a clause allowing all farmers the unrestricted right to supply labourers over 18 years with natural wine. (It had previously been limited to one and a half pints a day for workers over 21.) But the Minister evidently took fright at the outburst the clause evoked and withdrew it. How-

ever, as the Bill now stands, there is nothing to stop any farmer applying for a permit to supply liquor to his labourers and thus getting what he wanted through a back door.

Tots in lieu of decent wages is an old South African abuse now sure to spread.

Africans who hope to find new business openings in the field of liquor sales are likely to be disappointed. In the first place each person granted a licence by the Minister, or any authority delegated by him, will have to pay a fee of up to R400 to the Consolidated Revenue Fund, and once he has set up business he faces the prospect of making no profit, for the Minister reserves for himself to decide how profits derived from the sale of liquor to Africans shall be dealt with. Africans will not get liquor licences easily, and there will be extremely strict control.

Makes no mistake, even in this Bill there are still restrictions that can land a man in gaol for three months or more.

It is an offence for an African to consume his liquor in a public place or on any premises where he does not have the permission of the owner.

Theoretically it is still an offence for an unlicensed person to serve drinks to an African, even in a private home. But how a court will be able to prove whether the African concerned was drinking his own or his host's liquor is an interesting poser.

Sting In The Tail

Scorpion-like, the Government has reserved the real sting for the tail of the Bill. All penalties for offences under the Liquor Act have been stepped up steeply. A fine of R50 now becomes R100 or three months (no alternative gaol sentences appeared in the old Liquor Act); a fine of R200 now becomes R400 or twelve months.

Home-brewing, a long established institution among the

African people in town and country, comes under the heaviest fire. In the past the consumption or possession of any so-called "concoction" was liable to a fine of up to R200.

Now, any person found guilty of possessing, drinking or supplying any drink made from the fermentation of treacle or sugar, other than "haffir beer", is liable, on first conviction, to a fine of up to R1,000 or imprisonment for up to five years or both. On second conviction he must be sentenced to a minimum of 6 months imprisonment and not more than five years plus a fine of R1,000 or to imprisonment only.

These extraordinarily severe sentences apply even to the purchase or possession of yeast or malt by Africans.

Home brewing is put on a par with dagga-running and illicit diamond buying—in spite of the fact that it is so widely practised and accepted. It will not cease simply with the introduction of the new liquor law—white man's liquor will still be out of the reach of the lowest paid Africans who will continue to create a demand for the cheaper drinks like isityimiyana, hopans, uhalo or skobianu.

As long as there are women who are forced by economic hardship to find a "side-line" the shebeen traffic will continue, regardless of the "deterrents". Innocents will become criminals—frustration and bitterness will continue. The new Liquor law solves nothing.

DRY RED CHILLIES

30 lbs Packets 45/-
Dry Garlic 30lb pocket 18/-
Fresh Green Garlic 2/6lb
(Postage Paid)

Also Africans' long handle brooms R. 2.50 per dozen
CASH WITH ORDER

Write to:
MAARMANS (Pty) Ltd.
Box 26. Phone 128.
BRITS. Transvaal.

Phone 835-6786

P. O. Box 1549.

MASTER BROS.

(PTY) LTD.

WHOLESALE MERCHANTS & DIRECT IMPORTERS

HOUSE FOR KEEN CASH PRICES

33 West Street, JOHANNESBURG.

PROPOSED TAX LAW IN INDIA PERTURBS INDIANS RESIDENT OVERSEAS

PROPOSALS for amendments to the existing law on Income Tax submitted recently in the Lok Sabha (the Lower House) of the Indian Parliament have given rise to a great deal of perturbation among Indians overseas, especially those in East Africa. If the amendments become law they will have effect of imposing a tax of almost fifty per cent on an income which has already been taxed in one country. A memorandum submitted by the Indian Chamber of Commerce of Nyasaland, over the signature of its Secretary, Mr. Y. Noor, to the Finance Minister, Government of India, examines the implications of the proposals in exhaustive detail. Among the possible consequences of the proposals one would prevent an overseas Indian from being in India for more than six months in any one period of four years whether at one stretch or in the aggregate.

The full text of the memorandum is:

The Honourable,
The Finance Minister,
Government of India,
NEW DELHI.

Dear Sir,

I am directed by my Chamber to write to you on the subject of an income tax amending bill introduced in the Lok Sabha (Lower House) in April of this year as per report published in "Jay Hind" a daily of Rajkot Shaurashtra, of 14th June 1961, containing comments of the Forbandar Chamber of Commerce on this subject. In this connection I reproduce here a telegram I sent to you on behalf of my Chamber strongly protesting against the amendment contemplated in the above referred bill which, if passed by Parliament, will seriously affect all overseas Indians visiting India.

The telegram sent reads as follows:—

"Union Finance Minister, New Delhi India—strongly protesting against Income Tax Amendment Bill introduced Parliament April changing definition resident. This affects most seriously overseas Indians visiting India. Request please drop amendment. Detailed representations following airmail—Indian Chamber of Commerce Nyasaland"

This bill seeks to amend the income tax legislation in force in India at present by changing the definition of "Residents"

"Non-Residents." So far there were three categories in the existing law. There were residents of India who had to pay income tax on world income. There were non-residents who had to pay tax on income earned in India and the third category, "not ordinarily residents" who were to pay income tax on income earned in India and possibly on income if received from overseas, while on a visit to India.

Most of the overseas Indians visiting India fell in the third category of "not ordinarily resident" and their world income was not liable to taxation. The proposed amendments seek to amend this legislation and do away with the third category of "not ordinarily residents" and divide persons in two categories namely "residents" and "non-residents".

Under the new amendments sought any person who stays six months or more in India while on a visit there from overseas or only a month if after an aggregate stay of one year in the preceding four years will be termed as "resident" and will have to pay tax on his world income at the rate possibly of seven annas per rupee of his total world income. This is a most fantastic provision of law to be found anywhere in the world whereby any bona fide visitor from overseas visiting the country of his origin for a holiday or to carry out social and religious duties there, without any desire to take up residence, will be called upon, each and every body, poor or rich, to pay as price of holiday in India nearly fifty per cent or to some such extent, as income tax on his world income not earned in India. In addition to income tax he will pay tax in his country of domicile overseas on such world income.

In other words he would have nothing left of his income after paying this double taxation in two countries on the same income, if he overstays only a day more than six months in India. This victimisation of an unwary innocent visitor to India happens to the son of the soil returning to India for a short-term visit to his mother country and that in a country well-known in thousands of years of history for its open arm hos-

pitality to all.

All overseas Indians visiting India are bona-fide visitors for traditional religious, social and holiday purposes or for marrying sons or daughters or to visit aged parents or relatives or to meet children studying in India. In the countries overseas where he stays there are laws prohibiting entry or residence of husbands of daughters born in such overseas country and married to Indian husbands. Parents of such daughters have to pay periodical visits to India. In many cases daughter or sons have to be married in India and it takes time to arrange for suitable matches and visits have to be prolonged. All these visits cost lots of money in passages and living expenses in India which are drawn upon from money from outside. Overseas Indian visitors to India are not like American visitors on a casual visit but are in India on a definite cherished family or social or cultural or religious mission requiring in many instances a year or two stay in India.

When in India overseas Indian visitors do not undertake any commercial activities or engage in any business or industry or employment but rely on remittances from abroad from their small savings in their countries of domicile. While in India they do not do anything which could justify their being termed as "residents" of India.

Besides this how these Indian visitors—facing Indian Income Tax officers at the end of a six months stay or only one month stay, if some amendments stand, in India, demanding terrible amounts of income tax on world income earned not in India or from India—could pay this tax is a problem which cannot be answered by anybody. As there are currency exchange control laws against remittance from many such overseas countries of which Nyasaland is one, no funds could be secured from such countries overseas. By one chance in thousands such visitors may be able to dig up some resources for payment of the imposed Indian income tax from sources in their countries of domicile. The alternative in these instances would naturally be gaol and selling up of an ancestral house or houses if any

possessed by such visitor, inherited from ancestors or aquired by him in the past.

The proposed amendments are also most untimely apart from being most unjust as explain above. Many Indians from abroad, womenfolk and age children and others, have leave temporarily or otherwise their country of domicile in Africa, due to facts of uncertain and terrifying political conditions in Africa during the current years. The moment they will get a sanctuary in India and the moment they set their feet in India in their old age or in their helpless situation they will have to pay taxes on preceding year or years.

In the eyes of some politician in India and others, Indians domiciled overseas for centuries may be a nuisance or cause of embarrassment but actually on a proper examination of facts and history the reverse will be found to be the truth; They have been always and are and will always be a useful asset to India abroad and in this connection the example of Mahatma Gandhi in South Africa is sufficient. Indians overseas have only love and love in the fullest measure for all Indian leaders and for their mother country and all they would like is reciprocal love for them from journalists and Indian politicians and leaders.

They have sent monthly remittances regularly for centuries now to their relatives left in India and they have contributed to Indian charities considerably and have contributed to national causes in the past and are doing so at present. Their visits to India bring millions of rupees in tourist traffic every month and their business connections with India have helped considerably to maintain the export-import of India. They do not take away anything from India when they visit India. They only give millions every month during these visits and otherwise. To cut of this connection will be the gravest injustice against Indians overseas who are a part of or a fragment of Mother India. This would no doubt cut off a most beneficial contribution to India's economy given by patriotic sons of India whom destiny has sent outside the borders of

Asians Made Scape-Goat Between The Two Major Races In Northern Rhodesia

(Continued from page 236)

India. Outside India they have identified themselves fully with the sons of the soil of the countries of their domicile. Millions of rupees worth of Indian National Savings Certificate have been bought by Indians overseas thus helping Indian efforts of development.

The U.K. Government helps persons of their own blood, namely what they call their kith and kin, the Europeans settled abroad from U.K. They have set aside millions of pounds to purchase land in the white highlands in Kenya from European farmers thus helping them indirectly to realise cash for their assets if they so desire. We are not asking you to do this for us but we would naturally ask you not to unilaterally shut the doors of India against us and thus cut off our relations and connections with India by penalising us for exercising our holidays and social and religious rights built during centuries by our visits to India every three years or so, to do our duties to our families and other in India.

We would therefore strongly request you to drop the proposed amendment as introduced in the Lok Sabha to the Income Tax Laws in April this year and thus do justice to the right and just cause of Indians overseas visiting India.

In these times of great hardships to Indians in Africa when most of us are worried about our very existence we should expect the Government of India to give us comfort and facilities by some suitable measures. Instead we find by such measures as the proposed legislation, the Government of India appears to be adding fuel to the flames of our troubles.

While governments the world over backing their nationals abroad with all the might of their resources and sending missionaries and others to preach religion, culture and their way of life at considerable cost to the exchequers, the Government of India have got their nationals already settled overseas in various countries without a single farthing having been spent by them. These people abroad are playing their fullest part in the countries in which they are settled and are enhancing the prestige of India and at the same time sending millions of rupees to maintain their families etc., in India from year to year.

beyond doubt that the backdoor negotiations which the British Government permitted to Sir Roy and his party is going to prove fatal for Northern Rhodesia. It is not for Sir Roy to decide the future of Northern Rhodesia or any part of the Central African Federation for that matter. The right must inevitably belong to the Africans. The manner in which London has allowed the backdoor negotiations and permitted Sir Roy to whittle down.....

Mr. SPEAKER: I think it would be better if the hon. Member did not use personal names. I think that the office is the important thing.

Mr. MISTRY: ...and permitted the Prime Minister of the Federation to whittle down its plans for Northern Rhodesia can not produce any sense of confidence among Africans. The chaos in the Congo is being cited as a reason for going slow with constitutional progress in Northern Rhodesia. But what is likely to happen now, Mr. Speaker, is that the success of reactionary forces may lead to large-scale disturbances in a country which is quite willing to make progress at a suitable pace but not at so slow a pace as to make such progress indistinguishable from a stale mate of bitter frustration.

Mr. Speaker, in his opening speech on Northern Rhodesia's constitutional talks the Colonial Secretary expressed the genuine desire of the British Government to give a substantial number of seats to Africans in the Legislative Council in order to meet the natural aspirations of the peoples of Northern Rhodesia. In his latest dispatch of the 26th June, 1961, he emphatically mentioned that we should secure a substantially increased number of African members in the Legislative Council, but I am afraid that by this so complicated a scheme, the complications, of course, favour the United Federal Party, the so-called genuine desire of the British Government will not be fulfilled as it is quite evident from the way in which the national seats are to be elected.

Under this scheme it will be impossible for Africans even to get parity. It is my strong feeling that the British Government has given way to the most conservative and reactionary elements in this part of the world with the sole aim of preserving the much disputed Federation,

the future of which depends on the successful outcome of the Southern Rhodesia referendum which in turn would fail if the original three fifteens formula were not remoulded in its present shape to avoid an African majority. The rights of the Asians as voters have been sacrificed on the altar of this imperialistic game to achieve their ulterior motive.

Mr. Speaker, regarding the one special seat reserved for the Asian and Eurafrikan community, the Prime Minister said the other day in the Federal House that coloured voters who may not wish to be included in the register for this special seat may opt to be registered with any other racial group with which they have special ties.

Now in view of this statement, I would like to know whether as Asians have the same privilege or not? Another point Mr. Speaker, is why has this Eurafrikan community always been classed with the Asian community. This has always

been a puzzle to me and I have often tried to find answers but so far no one has been able to explain to me as to why it is so. It is a well-known fact that most of this community belongs to the Europeans and therefore it is highly unfair to consider a community with a community which has nothing to do with their existence. I hope the hon. the Chief Secretary might be able to throw some light on this question.

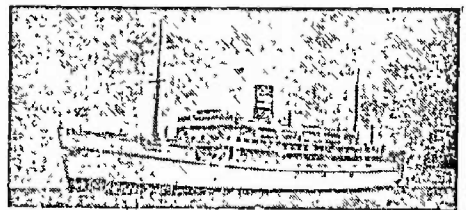
Finally, Sir, to come to a conclusion I must say that the new constitutional plans will not bring stability to this country for the simple reason that they are not acceptable to the majority of the people. I do not think that these plans will bring to an end the period of speculation and uncertainty envisaged by His Excellency. Nor do I see that the way ahead is clear.

These plans are not workable and I would not be surprised if they had to be changed in six months' time. Thank you, Sir.

R. VITHAL

Bookkeeping, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns.
Contact No. 12 Barklys Arcade, 38 Market Street, Cor. Diagonal & Market Sts. Johannesburg. Phone 33-1654

B-I Sailings Between East African Ports Karachi And Bombay

BRITISH INDIA STEAM NAVIGATION COMPANY

S.S. Kampala due 6th August. Sails 11th August 1961

PASSAGE FARE FROM DURBAN TO BOMBAY

First Class	single	with food	... R 235.50
Second "	"	"	... R 157.0
Third Class	with food		... R 79.50
Third Class	without food		... R 69.0

For further particulars apply to—

Shaik Hamed & Sons (Pty.) Ltd.

390 Pine Street, — Durban.
Telephone 20432, Tel. Add. "KARAMAT."

fifty years ago...

July 1911

Reception To Mr. Kallenbach HEARTY SEND-OFF FROM JOHANNESBURG

(Editorial, Indian Opinion, August 5th 1911)

MR. KALLENBACH had intended to slip away from Johannesburg quietly and without any demonstration from the Indian community. But God willed otherwise. As soon as it became known that Mr. Kallenbach was to leave for Europe, leading passive resisters began to discuss among themselves the "desirability of doing something". They felt that the owner of Tolstoy Farm, who had done so much for them in his own immitable way, could not be allowed to leave unhonoured by the community. It was by an accident that the day of Mr. Kallenbach's departure became known. The time was short. But subscriptions were at once raised. It was decided to present him with an illuminated address, enclosed in a solid silver casket. The idea was incongruous. Mr. Kallenbach, who had given up most of his luxuries, and had to take a simple life on Tolstoy Farm where he entirely shared the life of poor passive resisters, often eating and drinking with them, using a verandah as a chair and his lap for his dining table, to be presented with a solid casket! Where was he to keep it? That was no concern of the enthusiastic admirers. So the address was illuminated and a solid casket ordered and prepared. At practically the last minute, Mr. Kallenbach was informed that he was to be presented with an address. Mr. Kallenbach laughed. "What have I done? You owe me nothing, and if you do, I do not wish to collect my debts just yet." This happened on Saturday when he was on his way to the Farm. He was to leave on Monday. But the determined men who had duty as pickets would have no for an answer. Mr. Kallenbach said: "I cannot receive any public acknowledgement". His interviewers said: "You must." They parted, Mr. Kallenbach thinking the storm had blown over.

But, on Monday morning, on his way from Lawley, Mr. Kallenbach was picketed and inter-

cepted by a zealous band, headed by Mr. Thambi Naidoo, who had all run from Vrededorp to Canada a distance of five miles, to meet him in his own compartment. Others met him at Fordsburg Station. What could Mr. Kallenbach do against such a determination. He had to yield. Passive resistance (love) and picketing were once more triumphant; Mr. Kallenbach hurried to the Rev. Philip's Hall, Imam Abdul Kadir Bawazeer presided. He related Mr. Kallenbach's services in a few well-chosen words. Mr. Thambi Naidoo read the address, which is as follows:—

"On behalf of the Transvaal British Indian Association, we, the Chairman and Honorary Secretary, ask your acceptance of this small token of the affection and esteem your whole-hearted and brotherly co-operation has won from the British Indians of the Transvaal.

"Your help during the long struggle that was forced upon us by reason of the Immigration and Registration Laws was the more valuable because it was spontaneous.

Your timely generosity in placing Tolstoy Farm at the disposal of the Passive Resisters proved an invaluable aid to us. The acts of personal services rendered by you to our people in adversity can never be repaid.

"We thank you also for your work as Hon. Secretary of the Transvaal European Committee.

"All these things and many more have made the Indian community your life-long debtors, and we pray that God may bless you for them."

A. M. CACHALIA,
Chairman.

M. K. GANDHI,
Hon. Secretary.

Johannesburg, 1st July.
Mr. Easton, on behalf of the Cantonese Club, presented him with the complete works of Carlyle in a beautiful silver-mounted case, and Mr. Morarji with the works of Ruskin in a similar case on behalf of the Hindu Association.

Mr. Kallenbach, in the course

of his reply, said that he did not consider his friends who had done him so singular an honour owed him anything at all. It was he who was the debtor. It was a matter of privilege to him to be able to do what he did during the struggle that lasted five years. And he did it for his own sake. He sincerely believed that he gained much through the struggle. At the end of it he found himself a better and stronger man. He assured his hearers that it was through the struggle that he had overcome many of his prejudices and his weaknesses. If ever again the struggle was revived he was prepared to do what little he could and he knew that whatever he did in such a struggle he would be gainer. After giving renewed thanks for the gifts, Mr. Kallenbach resumed his seat amid applause. Mr. Cachalia was absent, being obliged to go to Warmbaths to attend to a sick friend, Mr. Ritch, Mrs. Vogl, Miss Schlesin and Mr. Issac supported the chair on the platform.

At the station there was a representative gathering of Indians beside his European friends to see Mr. Kallenbach

off. In order to gain experience and still further to simplify life and to discipline himself Mr. Kallenbach travelled 3 class by train, much to surprise of his many friends who always see him enjoy all "the good things of life." Mr. Kallenbach is travelling 3rd class on the steamer also.

All the settlers on Tolstoy Farm were at Lawley station to see Mr. Kallenbach off.

We understand that Mr. Kallenbach does not intend to see the address and the casket himself, but will hand them to his sister in Germany.

WATCHES, Gents models—25 Jewels waterproof, shockproof, antimagnetic unbreakable mainspring, fitted with matching metal expansion straps—price 47/6. As above, but 21 Jewels 43/6. As above, but 17 Jewels—35/6. As above but with self-changing calendar 17 Jewels—52/6. Also 21 Jewels Calendar—56/6. Other models from 19/6.

LADIES models 25 Jewels, unbreakable mainspring, fitted with magnificent matching expansion bracelets—55/6. As above, but 17 Jewels—47/6.

A. I. AGENCIES, First Floor, No. 104/105, His Majesty's Building, Elop Street, or P.O. Box 9279, Johannesburg. Stocks limited, order immediately.

Latest Arrivals From India

THE MY MAGAZINE OF INDIA Tamil film stars story (true)	7 6
WEEKLY OF INDIA The pictures you long to see of to-day	2 0
PESUM PADAM & KALAYA you will be proud to buy	3 6
FILM FARE A magazine-stars from heaven to earth	3 6
INDIAN INFORMATION You will be wise to read and see	2 0
THE MARCH OF INDIA Is your future	4 6
THE INDIAN ANNUAL Year by year India progress	7 6
PICTURE POST All about the South Indian film in market you see	2 6
FASHION FOR FUTURE INDIAN WOMAN Style: Blouse and Jumper Choli Pattern Book, Easy Diagram to cut and make your own as pattern designs	4 6
MURTHIES OF ALL DESCRIPTIONS, Marble, Bronze, Silver God and Goddess	7/6, 10/6, 12/6, 25 0
KHARTAILL in pairs special for Kirtans, Bajans etc. pr-	25 0
DHOLAK'S for quawals, weddings, Holi Bajm	£8 10 0
THUBLA & DOOGIE for all occasions	£8 10 0
HARMONIUM best make Rama Flute	£18 10 0
PORTABLE HARMONIUM for the Ramakrishna	£25 10 0
Divine Service, Flute of all designs	2/6, 4/6, 6/6
Side Playing	15/6, 25/6, and 32/6

FOR THE LATEST FILM RECORDS OF ALL YOUR FAVOURITE TUNES TRY US FIRST. WE CARRY THE LARGEST STOCKS OF LOCAL RECORDS, AND FROM INDIA

Books of All Sorts, Indian, Ancient, Historical, Are Sold By Us

D. Roopanand Bros.

MUSIC SALOON & BOOKSELLERS

PHONE 20707.

P.O. BOX 2524.

65 Victoria Street

DURBAN

★

પાપ-પુણ્ય, સુખ-દુઃખ શા માટે? ઈશ્વર છે પણ તે બહિત નથી. તે નિયમ છે, નિયંત્રતા પણ છે આનો અર્થ એ થયો કે મનુષ્ય કમનો ભોગ બને છે. તે સત્કર્મથી ચડે છે, દુષ્કર્મથી પડે છે.

—ગાંધીજી.

ઈન્ડિયન ઓપિનિયન'ના કામદારોની સેવાવૃત્તિ

ઈન્ડિયન ઓપિનિયનની ૫૮ વરસની હયાતી દરમ્યાન ઘણી વ્યક્તિઓએ ઈન્ડિયન ઓપિનિયનને પોતાની સેવા આપી છે. ૧૯૦૩ અને ૧૯૧૪ વચ્ચે ન્યારે દ્વાંસવાલ અને નાટાલમાં હિંદી લોકો કમર કસીને સરકાર સાથે લડતા હતા, ત્યારે ઘણા ગોરાઓ અને હિંદીઓ પોતાના ધંધા છોડીને પ્રીનીકસ સેટલમેન્ટમાં સેવાવૃત્તિના આશયથી આવી રહ્યાં હતાં. સારી આમદાની વાળા સ્ત્રી-પુરૂષો એશઆરામની છ'હગી છોડી સાદાઈથી પ્રીનીકસમાં રહેવા લાગ્યા, પોતાના આત્મા વિકાસ માટે જ નહિ પરંતુ હિંદી-કોમ માટે પણ તેઓએ સેવા આપી. આ કાર્યમાં ન્યારે/અસુકને બંધ સફળતા મળી, ત્યારે ખીજા એને સેવા આપવા બદલ ઉંડા આત્મસંતોષ મળ્યો. જુદી જુદી વૃત્તિવાળા હોવાથી, અસુક પાછળ રહી ગયા, કેમકે બધાની શક્તિ એક સરખી ન હતી. આ બધા પાછળ અસુક કામદાર મુકસેવકો હતા, જેઓ હંમેશા એકધારી રીતે કાર્યો કરે જતાં. તેઓ આગળ પડતો ભાગ લઈ શક્યા નહિ, એ છતાં એમની સેવા ઘણીજ અગત્યની હતી. તેઓ સાદા માણસો હતા, તો છતાં તેઓ સેવા આપી શક્યા, અમે આ સેવા બદલ થોડાક છાંપનારા અને મદદનીશોની કહર કરીએ છીએ. તેઓની મુકસેવાની કહરદાની કયાં વીના આલે એમ નથી. એથી ઈન્ડિયન ઓપિનિયન આ મુકસેવકોને માતાંજલિ અર્પે છે.

સૌથી પ્રથમ આવે છે મી. આલ્ફા ન્ગોઓ, જેઓ એક આફ્રિકન 'કમ્પોઝીટર' છે. મી. આલ્ફા ઈન્ડિયન ઓપિનિયન ના તડકા છાંચડાને અનુભવ છેલ્લા ૪૦ વરસથી લેતા આવ્યા છે. તેઓ વીસ વરસની યુવાન ઉમ્મરે પ્રીનીકસ આવ્યા, અને ૧૯૨૦થી ૧૯૬૧ સુધી ઈન્ડિયન ઓપિનિયન સાથે રહ્યા છે. તેમની સેવા સચ્ચાઈભરી અને બહિતપૂર્વકની છે. ઈન્ડિયન

ઓપિનિયન સાથે એમનો જીનામાં જીનો સંબંધ છે. હવે જે ફેરફાર એમના જીવનમાં થયો એ જરા એમને માટે કપડે થઈ પડશે.

બીજા છે મી. પેરૂમલ રાજૂ. તેઓ ઈન્ડિયન ઓપિનિયન સાથે છેલ્લા ૨૭ વરસથી છે. તેઓએ પણ સચ્ચાઈથી અને બહિતથી કામ આપ્યું છે. તેમના જીવનમાં પણ આ ફેરફાર જરૂરથી જરા કપડે થઈ પડશે. ઈન્ડિયન ઓપિનિયન સાથે જીનો સંબંધ ધરાવતી વ્યક્તિઓમાં મી. રાજુનો સંબંધ ત્રીજે નંબરે આવે છે. ઈન્ડિયન ઓપિનિયન વગર એમનું જીવન સૂમસામ લાગશે, અને ખીજી સેવા સાથે સંકળાતા એમને જરા અતડું પણ લાગશે.

મી. આલ્ફા અને મી. રાજુની સરખામણીમાં ખીજા બે એછી ઉમ્મરના છે. મી. ડી. ગંજાખીસન જેઓ ઈન્ડિયન ઓપિનિયન સાથે છેલ્લા ૧૬ વરસથી છે, અને મી. ધૈજનાય જેઓ ૧૩ વરસથી આ છાંપાં સાથે છે. આ બંનેની સેવા પણ વફાદારી ભરી છે. બંને કમ્પોઝીટરો છે. તેઓ જીજરાતી અને અંગ્રેજી માં કામ કરી જાણે છે. છેલ્લે છેલ્લે આવે છે મી. એસ. રામાધર, જેઓ ઈન્ડિયન ઓપિનિયનના ઓફીસનું કાર્ય છેલ્લા ૧૩ વરસથી કરતા આવ્યા છે.

ઈન્ડિયન ઓપિનિયનનું બંધ થવું એનો અર્થ એ કે આ મુકસેવકો માટે નવા જીવનની તક ધારી. અમારા વાંચકો અને સહાયકો જે આ મુકસેવકોને કોઈ યોગ્ય નોકરીએ અપાવી શકે એમ હોય તો અમે એમનો હાર્દિક આભાર માનીશું.

વ્યવસ્થાપક
ઈન્ડિયન ઓપિનિયન.

લંડનના ધારાશાસ્ત્રી સહાએ પ્રતિબંધ

આફ્રિકાની એક જાહેર સભા માં બધા મહિનામાં બાપજી કરવા માટે કાનુ પાર્ટીના એક ધારાસભ્ય આર્મ-વિંગ કોલેક્ટની રાજદ્રાહના આરોપસર ધરપકડ કરવામાં આવી તેમને કોર્ટમાં ખડા કરવામાં આવ્યા હતા. મી. કોલેક્ટ પોતાના જયાવ માટે લંડનના ધારાશાસ્ત્રી મી. રાફ્ મીલનરને રોક્યા હતા અને તે નેરોખી પોતાના અસીલ નો જયાવ કરવા આવવાના હતા. પણ કેનીયાના ઇમિગ્રેશન ખાતાએ તેમને કેનીયામાં દાખલ થવાની પરમીટ આપવા ના પાડી છે.

ટાંગાનીકામાંની પોરચુગીઝ કચેરી અંગે ન્યેરેરેની ધમકી

ટાંગાનીકાના વડા પ્રધાન મી. ન્યેરેરેએ લંડનમાં અમેરીકા જતા અગાઉ લંડનથી જણાવ્યું હતું કે એન્ગોલામાં પોરચુગીઝ સરકાર જે અમાણ્યી નીતિ ચલાવી રહી છે તે અસહ્ય છે અને આફ્રિકાને તેનો સખત વિરોધ કરે છે. અમારી ધીરજનો અંત આવી ગયો છે. આવી નીતિના વિરોધમાં પોર્ટુગાલના રાજદુતની દારેસલામની કચેરી બંધ કરી દેવા મહેં બ્રિટીશ સરકારને જણાવ્યું છે પણ, હજુ બ્રિટીશ સરકારે તે બાબતમાં કંઈ કહ્યું નથી એટલે હવે એ બ્રિ. સરકાર એ કચેરી બંધ નહિ કરે તો હું પોતે તે બંધ કરાવી દઈશ.

આફ્રિકન કુમારીકાને મળેલો હોલ્લો

અત્રે લેન્ડીંગ એન્ડ શીપીંગ કંપની એ પોતાની સેન્ટલ ડોક્યુમેન્ટસ કોર્પોરેશન આ પહેલીજ વાર એક આફ્રિકન કુચારીકાને કાઉન્ટર કલોક તરીકે રાખી છે. તેનું નામ છે મીસ મેરી બરલા માકે, તે ૧૯ વર્ષની છે. ટ્વેન્ટીમાં ટીચર્સ ટ્રેનીંગ કોલેજમાં પાસ થયા બાદ ૧૯૬૦માં તે લેન્ડીંગ શીપીંગમાં દાખલ થઈ હતી. લેન્ડીંગ એન્ડ શીપીંગ કંપનીમાં બે જગો હશે તો કેમ્બોજ રૂલ સર્ટીફિકટવાળા આફ્રિકન કોકરાઓને રાખવામાં આવશે એમ કંપનીના એક મોવડી કહે છે.

“ઇન્ડિયન ઓપિનિયન”

શુક્રવાર તા. ૪ ઓગસ્ટ, ૧૯૬૧.

ઉપસંહાર

સ ગભગ પચાસ વરસ ઉપરથી ઇન્ડિયન ઓપિનિયન હિંદીઓની સેવા કરતું આવ્યું છે. હવે એ દ્રશ્ય ઉપર પડદો પડે છે, અને તે પણ ન્યારે આ દેશને એવા છાપાની ખાસ જરૂર છે. ત્યારે આ છાપાના પહેલા વરસોમાં એવી લડતનો ખ્યાલ આ છાપું આપતું કે તે લડત આજે અમર બની ગઇ છે. એનો ખ્યાલ આપનાર આત્મા આજે વિશ્વમાં ડિગ્વિભય કરી અમરત્વને પામ્યું છે. આ છાપું કેવળ ટ્રાંસવાલ અને નાટાલના હિંદીઓની લડતનો ખ્યાલજ આપતું નહિ, પરંતુ પૂન્ય ગાંધીજીનાં હૃદયમંથનનો ખ્યાલ પણ આપતું. પૂ. ગાંધીજીએ સત્યાગ્રહ સિદ્ધાંત અને એના તત્ત્વ જ્ઞાનની શોધ કરી અને એનો પ્રયોગ અહીંથી પહેલો કર્યો હતો. ઇન્ડિયન ઓપિનિયન કેવળ સમાચાર આપતું છાપું ન હતું, પરંતુ અભિપ્રાયો લેવાં કરી લોકોને દોરવણી આપતું. નફાની દ્રષ્ટિથી અને લોકોને પંપાળવાના હેતુથી એ છાપું ચલાવવામાં આવતું નહિ. છેક પંચ વરસોથી આ છાપું આવી રીતે દેશની અને હિંદીઓની સેવા કરતું આવ્યું છે. ઘણી વખતે તે એક ખાલુ એથી સરકારની ટીકા કરતું અને ધીલ બાલુએથી હિંદીઓને સચ્ચાઈનો માર્ગ દેવાનો ઉપદેશ આપતું. પરિણામ જેટલું ઉપયોગી હતું એનાથી વધુ ઉપયોગી હતું એ પ્રાપ્ત કરવાની રીત. જો એ પ્રાપ્ત કરવાની રીત સચ્ચાઈભરી ન હોય તો એવા પરિણામનો કંઈ અર્થજ નથી.

આ છાપાએ કેવળ હિંદીઓના રાજકીય અને આર્થિક હકકેની જ માંગણી કરી નહિ, પરંતુ એક એવો માર્ગ પણ બતાવ્યો જેનું અનુસરણ કરવાનું પૂન્ય ગાંધીજીએ વારંવાર કહ્યું પણ છે. એ માર્ગ છે સત્યનો! પૂન્ય ગાંધીજીએ કહ્યું કે સત્ય એ પરમેશ્વર છે અને પરમેશ્વર એ સત્ય છે. આ એક વિશ્વનું મહાસત્ય છે! આ સત્યનો પ્રચાર કરવો એ મહાકાર્ય હતું, પરંતુ પૂ. ગાંધીજીની પ્રતિભાએ લોકોનું મન છતી લીધું અને ‘ઇન્ડિયન ઓપિનિયન’ વિશ્વમાં બહુલું બન્યું.

હાલના વરસોમાં આ છાપાએ બહુત યતાં આફ્રિકા ખંડને પૂ. મહાત્મા ગાંધીજીનો સંદેશ આપવાનો પ્રયાસ કરતું આવ્યું છે. સત્યાગ્રહના હૃદયારને આફ્રિકાના લોકો સમક્ષ પ્રયોગ માટે આ છાપા દ્વારા મૂકવામાં આવ્યો. આ સિવાય હિંદીઓના પ્રશ્નોની છણાવટ પણ આ છાપું કરતું; અને આ રીતે દ્વિવિધ રીતે આ છાપું સેવા કરતું આવ્યું છે. હવે પંચ વરસના ઇતિહાસના આ બધા પ્રકરણો ઉપર પડદો પડે છે અને વ્યંવરથાપકના કહેવા સુબળ આ છેલ્લા પ્રકરણ ઉપર પડદો પાડતાં હુઃખ થાય છે, પરંતુ બગવંતીતામાં કહેવામાં આવ્યું છે:—“જે જન્મેથી એ અવસ્થા મૃત્યુ પામવાનું જ અને જે મૃત્યુ પામ્યું એ અવસ્થા જન્મવાનું જ છે, એથી જે દુર કરી શકાય એમ નથી તે માટે શોક કરવો નકાર્યું છે.”

આર્થિક સહાય

છાપાનાત્મા જતાં, અમને જોહાનીસબર્ગથી એક પરદુઃખભંજન સહાયકનો પત્ર મળ્યો, જે બતાવે છે કે પૂ. બાપુજી એ સળગાવેલા માણસાઇનો દીવડો હલુ ડોહાલવાયો નથી. આ સહાયકની એવી અરજ છે કે પૂ. બાપુજીના પ્રતિક—‘ઇન્ડિયન ઓપિનિયન’ને બંધ ન કરવું. આ અરજ સાથે આ પરદુઃખભંજન ભાઈએ આર્થિક સહાય કરવાની ઇચ્છા પણ દર્શાવી છે. જે પરમેશ્વરની ઇચ્છા હશે તો આ છાપું ફરીથી શરૂ પણ થાય!—પ્રકાશક, ઇન્ડિયન ઓપિનિયન.

પ્રેમનું અમૃતત્વ

(સ્વીન્ડનાથ ઠાંગર)

આપણું મન કોઈક એવી વસ્તુ તરફ છે જ્યાંથી પાણું પડવાપણું નથી. જેને મેળવીને આપણે કહી શકીએ: “બસ, હવે ધીલું કાંઈ નથી બેઠતું.” જેને મેળવ્યા પછી હોડવાનો પ્રયત્ન નથી રહેતો. એમ થાય તોજ મૃત્યુની ચૂસમૃતિ સદંતર ઢી યકાય.

સંસારનાં આ બધાં વાનાં અમૃત નથી, તો અમૃત છે શું? અમૃત શું છે તે આપણે બહુજાણીએ છીએ. આ પૃથ્વી પર આપણે અમૃત કહી ચાખ્યું જ નથી એવું કાંઈ નથી. ચાખ્યું જ ન હોત તો એને માટે આટલી તાલાવેલી ન હોત. આપણે સંસારના સમસ્ત વિષયોમાં કેવળ એને જ શોધતા ફરીએ છીએ, એનું કારણ જ એ છે કે ક્ષણે ક્ષણે આપણને એ સ્પર્શ કરી જતું હોય છે.

મૃત્યુની વચ્ચેવચ્ચ અમૃતનો સ્પર્શ આપણને ક્યાં થઈ જાય છે? જ્યાં આપણો પ્રેમ છે ત્યાં એ પ્રેમમાં આપણને આનંદનો આરવાહ મળે છે. પ્રેમજ સીમામાં અસ્તિમતી છાયાં પાડી તે પુરાતનને નવીન કરતો રહે છે, મૃત્યુને કોઈ કરતાં કોઈ રીતે સ્વકારોતો નથી. સંસારના ચિત્તચિત્તિય વિષયોમાં આ પ્રેમની ઝલક મેળવ્યા બરાબર જ આપણે મૃત્યુની પેલી પારના પરમ તત્ત્વનો પરિચય પામીએ છીએ. પછી તો એજ પ્રેમને એના પરિપૂર્ણ સ્વરૂપે પ્રાપ્ત કરવા જતાં આપણા અંતરમાં સંતાપેલી સાચી ઝંખનાની આડે આવતાં પડળ ખરી જાય છે.

આપણામાં પ્રેમનો પ્રકાશ પ્રમટતો નથી ત્યાં સુધી આપણે જાણવા છતાં જાણતા નથી. આ પૃથ્વી પર કેટલા કરોડો માણસો મારી આસપાસ વીંટળાવેલા છે. તેમને હું જોવાપતો નથી એમ નથી, પણ તેઓ માર મન ક્યાં જ નથી. સંસારમાં હું એવી રીતે ચાહું છું જાણે એ અસંખ્ય માણસો અને એમનાં સુખદુઃખ જાણ નહીં.

ત્યારે મારે મન છે કેજાણી જેઓ મારાં આત્મીય સ્વભાવ છે, મારાં પ્રિયજન છે, તેઓ જ પેલા અસંખ્ય છવો કરતાં મારે મન વધારે છે. એ થોડાં માણસો એજ મારો સંસાર, કારણ એમને જ હું પ્રેમના પ્રકાશથી જોઈ છું. એમને હું વત્તેઓએ અંશે મારા આત્માને જેવા માનું છું. મારો આત્મ પ્રેમ જેમનામાં પ્રસારિત થઈ શક્યો છે તેમને જ હું આત્મીય મણું છું.

ક્યારે છે અને સર્વત્ર છે એ વાત કંઈ મારે જાણવાની બાકી નથી, પરંતુ હું રાતઠાકોડે સંપૂર્ણપણે એવી રીતે જ માણું છું જાણે ક્યારે ક્યાંય છે જ નહિ. એનું પણ કારણ શું? તેમના પ્રત્યે મને પ્રેમ જાણ્યો નથી, એટલે તેઓ હોય તોય શું? તેમના કરતાં મારા પોતાના ધરતી અત્યંત તુચ્છ વસ્તુ પણ મારે મન વધારે છે. પ્રેમ નથી એટલા માટે જ એમનું અસ્તિત્વ ધોથી વિશેષ છે, તેમને જ આપણે સૌ કરતાં વધુ પામતા નથી,—તેથી જ આપણા જીવનમાં એવી જાક જીવણ રહી જાય છે, જે ધીલ કડાચી કાંઈ પણ ઉપાયે પૂરી થકાતી નથી. ક્યારે છે છતાં નથી—એ નારિતનો અર્થ એટલો જ કે આપણામાં પ્રેમનો અભાવ છે. એ નારિતની શુશ્રુષાથી જનતનું સંપૂર્ણ સોંદર્ય નષ્ટ થયું, કશું જ લેણે જામતું નથી. રાત દિવસ એટલા માટે જ વ્યર્થતાનો અનુભવ થયા છે. બહુ જાણીએ છીએ, બહુ સમજીએ છીએ પણ બહુ જ વ્યર્થ.

જન્મતમા કોઈ પણ વસ્તુની પાસે, કોઈ પણ માણસની પાસે જવાનું આપણા જીવનમાં બહુ જાણું મને છે. પરમ આત્મીયની પાસે યઇને પણ આપણે રોજ આવ.જા કરીએ છીએ ખરા, પરંતુ દેવથાને કોઈ એક ક્ષણે તેની પાસે જઈ પહોંચીએ છીએ. કેટલીય વાર તેમની સાથે એકાંતમાં વાત કરી છે, અને સ્વપ્નામાં પ્રકાશમાં સાથે ફરવા, મથા છીએ, પરંતુ એ બધાંમાંથી કદાચ કોઈ એક દિવસની વાત આપણને યાદ રહે છે, જે દિવસે હૃદય પરિપૂર્ણ થઈ મનું હતું અને એમ લાગ્યું હતું કે હું તેની પાસે પહોંચ્યો છું. આ પરિપૂર્ણ પ્રેમની ક્ષણ છે.

એકમાત્ર પ્રેમમાં જ બધાં દેહો એક સાથે ભેખાં મળીને રહી શકે છે. દલીલમાં એઓ કાપાકાપી કરે છે, કર્મમાં એઓ મારામારી કરે છે, કેને ક્યાં જીવનમળીને રહેતાં નથી, પણ પ્રેમમાં બધા જથઠા મટી જાય છે. પ્રેમના ક્ષેત્રમાં દેહ અને અદેહ બરાબર એકજ સ્થાને રહે છે. પ્રેમમાં એકી વખતે બે હોવું પણ જરૂરી છે, એક હોવું પણ જરૂરી છે. ક્યારે પ્રેમસ્વરૂપ ખરો ને, એટલે એક હોવા માત્રથી તેને ચાલવું નથી, અનેકનું સંબંધ કરે ત્યારે જ તે સાચું થાય છે. એજ એકતાં બે ક્યાં છે અને બેનાં એક ક્યાં છે. આ અદ્ભુત ઘટનાને કંઈ તર્કદારો પાર પાગી શકતાં નથી, કારણ એ પ્રેમનું કાર્ય છે.

કર્મના ક્ષેત્રમાં જ્યામ અને લાભ જુદી જુદી મેણીમાં પડે છે—તેઓ વિરૂદ્ધ ઠેઠિના મણાય છે. પણ પ્રેમ (અનુસંધાન મારે જુઓ પાનું ૨૩૬)

દશાવતાર અને પૃથ્વીને ઇતિહાસ

કહેવાય છે કે એક વખત એવો હતો કે સમસ્ત પૃથ્વી પર પાણી હતું. પાણી પીએ જીવન ચલ્યું. આ જોતા કહેવાય છે કે; પૃથ્વી પર પ્રથમ જીવ જીવતાં થયા. જીવજારમાં એક શરીર માછલીનું આથી મત્સ્ય અવતાર અને પશુ પ્રથમ દશ અવતારમાંના મણાઇ છે.

યુગો હોય છે એમ મન્વંત્ર યુગ પશુ હશેજ, એ યુગમાં મત્સ્ય જાતીઓ પશુ હશેજ આને નામ જાતી છે તેમ ભારતનો પૃથ્વી સ્વરૂપ વર્ષ પહેલાનો ઇતિહાસ આપણને કહે છે કે; તે વખતે ભારતના બે ભાગ પડ્યા હતાં અને ઉપલા ભાગમાં વિંદ્યપર્વત અડધ જીવો હતા. દક્ષિણમાં દરીયો હતો. ત્યાં ને માનવીઓ વસતા હતા તેઓ દરીયાઇ માનવીઓ હતાં. મોટા ભાગ દરીયામાં વીતાવતાં આથી તે લોકોને મત્સ્ય કહેતા હોય એમ જણાય છે. જે યુગમાં જેનું એક રચાન હોય તે યુગ માં તેના નામથીજ અનેક યાત્રે ઓળખાય. આ ન્યાયે મત્સ્ય ન્યાય પ્રચીલિત હતો અને એનો અર્થ એજ કે નાની માછલીઓને મોટી માચલી ખાઇ જાય તેમ જાળીયા નખળા ઉપર રાજ્ય કરે.

કહેવાય છે કે તે જમાનામાં મત્સ્ય જાતનાં આશ્રમ હતાં. આ મત્સ્ય જાતી ધણી આશ્રમ વધેલી હતી પશુ ભૌતિક સુખમાં રાજ્યવાની. આથી એને રાક્ષસ કહેતા. રાક્ષસ એટલે હું જ માફ રક્ષણ કરવા સમર્થ છું. એમ ને કહે તે એ પોતા કરતાં મોટી કોઇ શક્તી નથી એમ માને. એમાના જેઓ મત્સ્યના સદ્વાસમાં આવ્યા એ લોકોએ માનવજાતને જિંદગી લાવવા પ્રયત્ન કર્યો. એમાં ને વધુ શક્તી શાળા હતો જેને એક પંથ રચાયો એ માનવી મત્સ્ય અવતાર:

આમ દશ અવતારો માટે વિવિધ મહત્વા મનાય છે.

* મુક્તિ *

શ્રીમતી ઇન્દિયા ઉપાધ્યાયકર મહેનોએ હાલ દેશમાં વસતા અધર વ્યુસ્થનને એક જીવનના ચકાવામાંથી મુક્તિ પેલી રીતે મળે એવો પ્રશ્ન પુછ્યો હતો. એનો જવાબ નીચે છે જે પ્રશ્ન પુછનાર તથા જવાબ આપનાર બંનેના આભાર સાથે અને આપીએ છીએ. — ત્રી

જન્મ મરણનાં ચક્રમાંથી મુક્તિ મેળવવા દરેકને તત્વજ્ઞાન અને આત્મ-દર્શન હોવું જરૂરી છે. કારણ કે પરમાત્મા અને પંચેન્દ્રિયયુક્ત ભૌતિક શરીર એ બંને રપટ દ્વારતા છે. જ્યાં સુધી જીવતાંને એ વાતની ખાતરી નહિ થાય કે સત્સચિત્ આનંદપરમાત્માનું દર્શન મારા પોતાનામાં જ છે ત્યાં સુધી તે આ માયાવી જન્મમાં તેને શોધવા દ્વાંકાં માર્યા કરે છે. અને છેવટે નિરાશ થાય છે. આમ ભૌતિક પદાર્થોમાંથી જ સુખ અને આનંદ શોધવા પાછળ આપણું જે જીવન વેડી નાખે છે અને તેથીજ તેને સત્ય-દર્શન મળતું નથી પરિણામે મોક્ષ મળતો નથી અને પુનર્જન્મ લેવો પડે છે. આમ જન્મ મરણની ઘટમાળ આરંભ કરે છે.

જેમ પોતાનાં મોંમાંજ મોહાઇ હોવા છતાં એક અજ્ઞાન બાળક મોહાઇ મેળવવા અન્યત્ર (બહાર) દ્વાંકાં મારે છે. પત્યરને મોહાઇ ધારી તે લે છે અને નિરાશ થાય છે. વળી પાછો એવોજ પ્રયત્ન કર્યા કરે છે. આવી સ્થિતિને જમ અથવા માયા કહીશું. જીવતાંમા પશુ પોતાનામાં જ સર્વજીવન્ય સ્વરૂપ પરનાત્માનું દર્શન કરવાને બદલે ભૌતિક પદાર્થોમાંથી ઇશ્વરપ્રાપ્તિ શોધે છે એ પશુ મોટો જમ અથવા માયાજ છે. પોતાની દૃષ્ટિ (નાભિ)માં કરતુરી હોવા છતાં કરતુરીમુગ સુગંધથી કરતુરી શોધવા આખા પ જન્મકાળમાં દહિયાપટ્ટી કરી જીવન લીલા પૂરી કરે એ આજું જ પરમાત્માની આજ્ઞામાં છે. માણસે સાચાં જ્ઞાનદારા પરમાત્માની પ્રાપ્તિ માટે આત્મદર્શન કરવાની પ્રવૃત્તિ કરવી જોઈએ. "અહમ સાચુ" છે, જગત

મિથ્યા છે અને જીવ એજ અહમ છું" આ જાતનો નિશ્ચય મેળવી, જીવ અને અહમ વચ્ચેનો ઘેનભાવ ભૂલી અર્ધતભાવ મેળવવો જોઈએ. ગીતા તેમજ અન્ય ધર્મગ્રંથો એ પશુ આત્મદર્શન અથવા આત્મ-સાક્ષાત્કાર માટે આજ માર્ગ ખતાવ્યો છે, માટે જીવનકાળ-જન્મ મરણનાં ચક્રમાંથી મુક્તિ-શાશ્વત મોક્ષ-મેળવવા માટે આત્મદર્શન એજ મુખ્ય છે, તે માટે સતત નીચે પ્રમાણની પ્રવૃત્તિ કરવી જોઈએ.

આ યોગનું તાત્પર્ય એજ કે જ્યાં જ્યાં આપણે જોઈએ, ત્યાં ઇશ્વરનું જ દર્શન કરવાની ટેવ પાડવી જોઈએ. સર્વમાં સમાન-દષ્ટિ, સર્વમાં અત્યંત સ્નેહ, બાળક, યુવાન, ૭૬, અગીર, અરીમ, ખીમાર, તંદુરસ્ત-નાનિા, મોટો, બજેડો, અબજુ આ સર્વ પ્રત્યે એકાત્મ ભાવ મેળવવો જોઈએ. સર્વને ઇશ્વરનું જ સ્વરૂપ માની એ રીતે વર્તાવ જોઈએ. પ્રભુનો મારામાં વાસ છે એમ માની સર્વત્ર પ્રજ્ઞની સૃષ્ટિને પ્રજ્ઞમય જીવી જોઈએ. આ દુનિયાની પ્રત્યેક વસ્તુ વિનાશી છે, માત્ર ઇશ્વર જ સત્ય છે એમ માની વાસના રહિત જની મોક્ષ ની કામના કરવી જોઈએ. જીવનની અંતિમ ક્ષણે દુનિયા વસ્તુઓ પર જરાપશુ મમતા ન રહે એવી ચિત્ત-વૃત્તિ મેળવવી જોઈએ, તો ખરેખર આ જન્મ-મરણના ચક્રમાંથી મુક્તિ મળી શકે છે.

[નોંધ: યોગની વાતો બધુ મોટી છે પશુ ગીતાનો સામાન્ય ઉપદેશ સંસારીઓ માટે આ પ્રમાણે છે: જે સંસારમાં રહીને, પોતાની દુરજોનું પાલન કરીને પશુ સંસારી યીજોમાં અનાસકિત (લાલચ લીનતા) મેળવે છે,

ઉ. રોડેશીયા સંપુર્ણ આઝાદી માટે મોટી લડત ચલાવશે

ઉત્તર રોડેશીયા માટેનું નવું અંધારણ આફ્રિકાને માન્ય નથી એમ જણાવી એ અંધારણ તોડવા અને ઉત્તર રોડેશીયા માટે આઝાદીની બંધારણીય લડત ચલાવવાની યોજના વિચારવા કોંગ્રેસને નજીકની ઝાડીમાં યુનાઇટેડ નેશનલ ઇન્ડિયન પાર્ટીની ખાનગી પરિષદ આફ્રિકન નેતા મી. કુઆન્ડાનો પ્રમુખપદે મળી હતી તેમાં મોલીસને દાખલ કરવામાં આવી ન હતી.

આ પરિષદમાં એવો ઠરાવ થયાનું કહેવાય છે કે ઉત્તર રોડેશીયાની આઝાદી માટે અધિક સત્યાગ્રહની લડત ચાલુ કરવી. આ લડત માટે અને આઝાદી માટે જન કુર્યાન કરવા તકવાર રહેવા સૌને દાખલ કરવામાં આવી હતી.

આ લડત ચલાવવા માટે મેનકરન્સે મી. કોલિન્ડાને બહોળી સત્તા આપી હતી. મી. કોલિન્ડાએ આ લડત ચલાવવા એક મહાન યોજના તકવાર કરી હોવાનું કહેવાય છે અને સંબંધાય છે કે હવે તુર્કમાંજ તે આ લડત શરૂ કરશે.

પરિષદમાં થયેલા ઠરાવો તથા મી. કોલિન્ડાની મહાન યોજનાની કોઈ વિગતો બહાર આવી નથી પશુ એમ કહેવાય છે કે પાર્ટીના દરેક સભ્યો મી. કોલિન્ડાને વશાહાર રહેવાની અને તેના દરેક હુકમને શીરોમાન્ય ગણી એક મોનીટરી નોટીસ મળતાં ને કાર્થે જન્મવાનું કરાવવામાં આવે તે અમરવા તકવાર ચલ જવાની પાર્ટી ના તથા સભ્યોએ બંધિધરી આપી છે.

ભૌતિક પદાર્થોમાં મમતા રાખતો નથી અને ઇશ્વરની આપેલ અજ્ઞાનતા નાપક તરીકે નિયંત્રણપાસના કરે છે તે વાસ ના રહિત જની મોક્ષ પામે છે.

ન્યુ ઇન્ડિયા એશ્યોરન્સ કુ. લીમીટેડ

ઇન્ડિયાની મુખ્ય કંપની

અમે વહીવટ કરીએ છીએ:—

આમ, દરીયાઇ, અવસ્થાંતર, મોટર, માલ, ચોરી, ઘર કુટુંબ, ઘર માલીકી (સાથે) અકસ્માત વિ.

સાઉથ આફ્રિકાની અંદર મુખ્ય અમલદારો

બલભાઈ રૂસ્તમજી એન્ડ સન,

૧૪૦ કવીન સ્ટ્રીટ, હરબન.

ફોન: હરબન ૨૫૮૪૫, ૨૮૫૨૩, ૨૬૮૪૪.

તમને ખબર છે

- કે ન્યુ ઇન્ડિયા, ઇન્ડિયાની સૌથી મોટી વીમા કંપની છે.
- કે ન્યુ ઇન્ડિયા ની શાખાઓ ૪૫ દેશોમાં છે.
- કે ન્યુ ઇન્ડિયા ની ૬૫ શાખાઓ કેવળ ડોઈમાં જ છે.
- કે ન્યુ ઇન્ડિયા: આમ, દરીયાઇ અને અકસ્માત ઉપર ૧૦,૦૦,૦૦૦ પાઉંડ પ્રાધાન્ય ભેગી કરે છે.

સહિસલામતી અને તાત્કાલિક સેવા માટે

ન્યુ ઇન્ડિયા

સાથે વીમો ઉતારાવો.

જીવનની સુવાસ

(કેટલાંક પ્રસંગો)

આખરે દેવના દર્શન થયાં

એ ક્યારેક અને મારાં બહેનપણી ગુલરાત સૌરાષ્ટ્રની સંસ્થાઓને જા પ્રવાસે નીકળ્યાં હતાં. એ તરફ ગયા એટલે સહેજે તીર્થસ્થાનોનું દર્શન કરવાનો જો લોભ થયો. ગદગા, પોરબંદર યદને અને દારકા મળ્યા. દારકા પહેંચમા તારે સાંજ ૪ થી ૫ થતી હતી. અમે સવારથી સુસારીમાં જઈ આવ્યાં હતાં એટલે નદીમાં જઈને અને જમ્યાંને નહોતાં. પછી સાંજનો વખત અને કહકહતી ઠંડી તેથી નદાવાનો વિચાર તો અમે ચાલી જ વાળ્યો હતો. ગોમતીનું દર્શન અને આચમન કરીને જ શુચિર્થત યજ્ઞાનું ઉરચું હતું. પછી જમણું તો હતું. એટલે ગોમતીને દર્શન જ્યાં જ્યાં મારાં જાવતી એક તરફ નાનકડી વિશીમાં અમે અબાહિ સુચના આપી. અને ગોમતીએ ગયાં. સાંધી જ દારકાધીશને મંદિરે ગયાં પાછળ પડેલા પંડાને અમે પહેલાં જ જણાવી દેહું હતું કે અમે કાંઈ અદાણુ યાત્રિકા નથી. છતાં એણે ધીરજથી પૂછ્યું પકડ્યો અને ના ના કહેતાં અમને ઠેરલેક ખર્ચે પછી કરાળ્યો. અમે મંદિરમાં ક્યાં, મૂર્તિઓના દર્શન ક્યાં, કુશ ચઢાવ્યાં, અને દરેક ઠેકાણે બે હાથ બેઠી માથું પછી નમાવ્યું. પછી બહુ પંચરત થીજી અમેલાં અંતરમાં એકદમ ચિન્મય રી પડવાનો પ્રાસ ન થયો સાંધી અમે પેલી શીખાં જમવા ગયાં. જમ્યા પછી બીજા ચુકવવાનું હતું. દર પ્રમાણે મેં જો જણાના મે રૂપીયા આપવા માંડ્યા.

‘પછી બહેન! તમે તો કાંઈ ખાધું જ નથી. એક દોઢ થેપણું ખધું’ એમાં તો કાંઈ તમારી પાસેથી રૂપીયો લેવામ.’ (વશીના સાક્ષિક બહેન બોલી ઉઠ્યાં. ક્યારેક હું તો રતબધ જ રહી.

‘કેટલાં આપું ત્યારે?’ મેં પૂછ્યું.

‘આઠ આના યસ. તમે ક્યાં પુરતું ખાધું જ છે.’

મેં ખાર આના એમનાં હાથમાં મૂક્યા અને મનમાં ને મનમાં એમને બાવભયું નમન કયું.

આખરે દારકામાં દેવ દર્શન ક્યાં નો સંતોષ તો પામી.

અતિથિ દેવો બવ

૧૯૪૮ની સાલ. વિદર્ભના આઠ મામડામાં આઠ સેવાકેન્દ્રો અમારે જોલવાનાં હતાં. અમે આઠ મનોની પસંદગી કરી હતી. તેમાં જૈનપુર પછી એક હતું. જૈનપુર છે નાનકડું જ મામડું પછી ત્યાંના પાટીલો શ્રીમંત છે. એમાંના એક શ્રી બાબા સાહેબ સંજીવન પછી હતા. એમને આધારે જ લાં કેન્દ્ર જોલવાનો વિચાર અમે કર્યો હતો. પછી પ્રથમને એ મંચુર ન હતું. એકાએક કોઈ દત્તપારાએ બાબા સાહેબનું ખૂન કર્યું. મામમાં જ નહીં આખા તાલુકામાં હાહાકાર ઘણા થયો. અમારું અંતર પછી કુછ ઉઠ્યું જીવન પતનીપર તો આભજ દૂરી પડ્યું હતું. અમે અમારી સનવેલના પ્રમદ કરવા જૈનપુર ગયા અને બાબા સાહેબના જ સમા એક બીજા પાટીલને ત્યાં ઉતર્યાં. રાત્રે અમે ઉતારે જ જમ્યા હતાં પછી બીજે દિવસે બાબા સાહેબને ત્યાં જમવાનું હતું. વિદર્ભમાં ખૂબ જડી રોટલી કરવાનો રિવાજ છે. લગભગ રોટલા જેવી. પ્રકૃતિને કારણે એ ખાવાનો મને દરજ લાગતો હોય છે. પછી ઠેલેક પ્રસંગે નબાવતું જ પડે. એટલે એ તૈયારીથી જ હું બીજે દિવસે બાબા સાહેબને ત્યાં જમવા ગઈ હતી. પછી મારા ભાણામાં સરસ ચળની પાતળી પાતળી ગુલરાતી રોટલી પિરસાઈ ત્યારે હું આશ્ચર્યમાં ડુબી ગઈ. આ બવરથા યદ થી રીતે! કાણે કરી! મારી આવરવકતા એ લોહોએ જાણી શી રીતે? એવા અનેક પ્રશ્નો મનમાં ઉઠ્યા કોઈ પછી સાંધીદારે તો કાંઈ કયું જ ન હતું એ નક્કી.

જમ્યા પછી અમે શ્રી બાબા સાહેબ ની પતની પાસે ગયા. એમણે અગમ્યતા થી પૂછ્યું ‘તમે જમવાનું કાણું? રોટલી બરાબર થઈ હતી.’

મેં કહ્યું ‘બહુ જ સરસ’ પછી ખખર પડી કે આગલી રાત્રે અમે એમના ઓરડાની પારી નીચે જ આચણામાં

બેઠાં હતાં. અને ત્યારે અમારા જમ્યાને મારે સાંધે જરા પાતળી રોટળાં કરવાની સૂચના પોતાના રસોઈવાને આપી તે એમણે માંખળી હતી.

રસોઈ કરનારા કદાચ રોટલી બરાબર ન કરે તો! મારે માટે ખાસ એમણે પોતે જ એ કરી હતી.

એમના હત્યા થયેલાં પતિનું તેરકું હતું તે દિવસે.

સાચી સેવા

પર્થા જંકણન છે. ચાંદા તરફ જતાં કે ત્યાંથી આવતાં વધાને રહેજને માડી બલ્લવી પડે છે. એકવાર હું અને મારી બે નાની સાથીદાર બહેનો એમ અમે ત્રણ ચાંદાથી પાછાં ફરતાં હતાં. અમારે અમરાવતી જવું હતું એટલે માડીની રાહ જોતાં અમે વધાનો રહેજનપર બેઠાં હતાં. અમારા સામાન માં એક બેગ હતી જેનું હેડલ દુડી થયેલું હતું. એક બુઢો કુલી અમારી સામેથી પસાર થઈ ને અમારી પાછળ ની ઝોરીસમાં ગયો. એની નજર અમારી બેગ પર પડી હશે. અમે તે વાતોમાં મશગુલ હતાં. પછી સોયોને સુતળી લઇને એ અમારી બેગનું હેડલ સમારવા બેઠો ત્યારે અમે ચમક્યાં. જાણે કોઈ અગમ્ય પ્રેરણાથી એણે અમને સાચી સેવાનો પાઠ આપ્યો હતો.

આ ગૃધ્રઃ અસ્થિ સ્વિદ્ધૈર્જનમ્

મે ત્રણ વર્ષ હું વધાના મણિલાશ્રમ માં હતી. હું અને મારી બહેનપણી અમે સાથે આશ્રમમાં રહેતાં. પછી બહેનપણીના મા નાના છોકરાઓ સાથે મામમાં રહેતાં હતાં. એકવાર અમે રાત્રે માને ત્યાં ટાંચામાં બેસીને ગયાં હતાં. ટાંચાવાળાને અમારે આઠ આના આપવાના હતાં. ચાંદરવું હતું એટલે અમે રિવાની મદદ લીધા વખર પૈસા ચુકવ્યા. બીજે દિવસે એ ટાંચાવાળો ખાસ આશ્રમમાં આવીને અમને આઠ આના પાછા આપી ગયો ‘બાબ, જીવમાં તમે આઠ આનાને બલ્લે રૂપિયો આપ્યો હતો.’

બુકકીપોમ, ઇનકમ ટેકસ રીટન્સ, લાઇસેન્સીંગ, રેવન્યુ કલીપરન્સ અને ઇનસ્પેક્ટરન્સ માટે મળો :

આર. વીકુલ

૧૨ યાકલી આર્કેડ, ૩૮ માર્કેટ સ્ટ્રીટ, કોરનર ડાયગોનલ અને માર્કેટ સ્ટ્રીટ, એલાનીસબર્ગ, ફોન ૩૩-૨૧૫૪.

મદ્રાસમાં ગાંડીતુર અનેલી નદીઓ

કુરાલા અને માયાસોરમાં પુરનાં પાણી ઉતરી રહ્યાં છે પરંતુ મદ્રાસમાં બંધ પરિસ્થિતિ મંબોર અને બમ ઉપજાવે તેવી છે. આ કાવેરી અને કોવીલ્ડ નદીઓમાં પૂર થયે જ બમ છે અને એ નદીને કોનારે આવેલાં આમકાંચો ખાલી કરવામાં આવે છે. કિનારાનો બંધો ફળદ્રુપ પ્રદેશનો નાશ થશે તેમ લાગે છે.

કેરાલામાં પુરનાં પાણી ઉતરવા લાગતાં કંઈક રાહત મળી છે અને રાહતનું કાર્ય તામ્પતોડ થઈ રહ્યું છે. રાહત ઇલચીઓમાં નિરાશીતોને ખાધા ખોરાકો અને દવાદાર મદત અપાય છે.

બેખડો પડી જવાને લીધે વધુ ૨૧ માણસો માર્યા ગયા છે. બેખડો પડી જવાથી ૬૪ માણસોનો જોમ લેવાયો છે. સાતસો ઘર તારાજ થઈ ગયા છે અને ૨૨૦૦ કુટુંબ ધરખાર વિહોણા કરે છે.

રાષ્ટ્રપતિ રાજેન બાણુએ કેરાલા, માયસુર અને મદ્રાસની પ્રજાને તેમના આ દેવીપ્રદેશથી ઉત્પલ થયેલા દુઃખ માં સાથ આપતો સહાયુત્થિતો સંદેશો મોકલ્યો છે અને જનતાને રાહત ફંડ માં છુટે હાથે નાણાં આપવા અપીલ કરી છે.

ભારતના પશ્ચિમ કિનારે આવેલું ગોકણુનું ચાનાલામ પુરના પાણીમાં ડુબી ગયું છે. ચોમાસું દેશભરમાં હોનારત ઉત્પન્ન કરી રહ્યું છે અને તેથી દેશની પ્રમતિ વિકાસ યોજના એને ધકકો લાગશે એવી ભીતિ સેવાઈ રહી છે.

ઝોરીસરોનો ચીમકી

ઉત્તર પ્રદેશની સરકારે ફરમાન કાઢ્યું છે કે જે ઝોરીસરોને ૩૦૦ રૂપીયાથી એછા પગાર મળતો હોમ તેમની સેવામાં પટાવાળો રહેશે નહીં. પટાવાળાનું કામ પછી એ ઝોરીસરોએ જ કરવું પડશે. આ ફરમાનની ૩એ ઠેલક પટાવાળાઓને મીરત કચેરી ઝોમાંથી ખરતક કરવામાં આવતાં પટાવાળાઓએ કચેરીઓ આજળ બેઠી હડતાળ પાડી હતી.

ઝોરીસરોની તકલીફ છે?
 હમે ૩૨૫૦૦ બહારના વતનીઓ ઉપર ઝોરીસરો જાતી દબરેખ નીચે ચકાવીએ છીએ. ફરી ઝોરીસરો નો ૪૦ વર્ષનો અનુભવ છે, એટલે ભરોસાપૂર્વક આપ વિશ્વાસ મૂકી શકશો.
 મરી મસાલો, દાખ-કથાળ-કરીયાણુ ઇત્યાદી.

મફત સુચીપત્ર માટે લખો :
PARBHOO STORES
 6A Cross St., DURBAN.
 Phone 63004.

વિચાર વિદુઓ

(ચોગેશ્વર)

મંદિરનો દીવો

નવા જ નિમાણવા મંદિરના પુલરી ઝોમાં એક નાનીસરખી વાતપર વિવાદ થયો. ભગવાનને ઘીનો દીવો કરવો કે તેલનો તે વિશે ચર્ચા ચાલી તે તેણે તકરારનું સ્વરૂપ ધારણ કર્યું. વાત વહેતી વહેતી મંદિરના મહાંત પાસે પહોંચી.

મહાંતે કહ્યું: 'ઝિમાં વિવાદ કે તકરારનું કારણ જ ક્યાં છે? બધે જ ચાલે છે તે આપણે ત્યાં પણ થવું જોઈએ. દીવો ઘીનો જ થવો જોઈએ. ઘીથી ઢવા પણ શુદ્ધ માય છે.'
તે રાતે પુલરીઝોને મહાંતને સ્વપ્ન આપ્યું. તેમાં તેમને કોષ ગ્રેમાળ સંતાના રૂપમાં પ્રભુનું દર્શન થયું. તે રૂપમાં પ્રભુએ તેમને કહ્યું: 'બાઈઝો, મારે ઘી કે તેલનો નહિ પણ ગ્રેમનો દીવો જોઈએ છે. ગ્રેમનો દીવો કરીને તમે મારી સાચી પૂજા કરો એમ ઇચ્છું છું.'

પણ પુલરીને મહાંત પરાપૂર્વથી ચાલતી આવેલી પરિપાટીનો લાભ કરવા તઈવાર નહતા.

શ્રીમંતનું દાન

દાન આપવાની ઇચ્છાવાળા શ્રીમંતે શહેરના એકાંત ઉલાનમાં એક સાધુને જોયો, ને તેને દાનનો અધિકારી માની ધન ને વસ્તુનો ભંડાર તેની આમળ દાક્ષવવા માંડ્યો.

પણ સાધુએ તે સેવાની ના પાડી. 'પ્રભુના દરબારમાં મને કોઈ વાતની ખેટ નથી.'

કાંઈમાં તુટમાં વસ્ત્રોમાં વીટાંધર્માં મચ્છરદંપતીને દાનનાં અધિકારી માની ને તે પછી તે શ્રીમંત તેમની પાસે ઉભો રહ્યો, ને તેમને દાન લેવા કહેવા લાગ્યો. 'પણ તેના આચર્ય વચ્ચે તેમણે પણ ના પાડી. 'મચ્છરી કરવાની શકિત છે. ત્યાં સુધી અમને કોઈ વાતની ખેટ નથી. તેમણે પુલાસો કહ્યો: 'આજે શ્રમનો રોટલો રળવાની હિંમત છે, ને કાલની ચિંતા નથી: પ્રભુ પર શ્રદ્ધા છે એટલે કાલની ચિંતા નથી.'

સારે તે શ્રીમંતને ખરેખર ખૂંડવણ થઈ. વધારે પડતું ધન એકઠું કરવા ને તેનો ઉપયોગ નહિ કરી શકવા માટે તેને વિવાદ થયો.

પણ એટલીવારમાં એની મુંઝવણ ટળી ગઈ. એક મોટા મંદિરના મુખિયાની તેને મુલાકાત થઈ મધ. તેણે કહ્યું: 'ભગવાનનો ભંડાર તમારે માટે જવાડો છે. તેમાં યથાશકિત દાન કરવા

થી તમે સુખી થશો ને સદ્મતિની પ્રાપ્તિ કરશો. ને ખીલ દાન ઉપરાંત પચાસેક હજારના ભગવાનના સુકેટ માટે તેણે બિદ્યા માગી! મંદિરમાં વિરાજેલી ભગવાનની મૂર્તિ એ જોઈને બંધે હરી રહી.

સુધારણા-ખેતાની ને ખીજની

એ યુવાનોએ એક દિવસ મારી મુલાકાત લીધી. તે કહેવા માંડ્યા: 'અમારે પૃથ્વીને પસટાવી દેવી છે. સમાજને સુધારવો છે. તે માટે શું કરવું કહી બતાવો. અમે આખી દુનીયાને દેવી કરવા માગીએ છીએ.'
'એ' તેમની પાસે મથતું એક ટીપું પાડ્યું. થોડીવારમાં ત્યાં કાઠીની કતાર બની ગઈ. તે જોઈને તેમને કહ્યું: 'તમે શું જોઈશો?'

'મધનો સ્વાદ લેવા કાઠીએ ટોળે વળા છે.' તેમણે સત્તર આપ્યો.

'ઝિમાં તમારે માટે શિક્ષા સમાયેલી છે.' એ' તેમને પુલાસો કહ્યો: 'ખીજને સુધારવા માટે પહેલાં તમારો સુધાર કરો: તમારી કાયાપદ્ધતિ કરો: તમે મધુમય બનો; એટલે માત્રની મુશ્કેલી નહિ રહે: મધ તઈવાર થતાં કાઠીએ આપોઆપ આવી પહોંચશે.'

પછી હું તેમને પાસેના સરોવરમાં ખોલેલાં કમળ પાસે લઈ ગયો, ને તેમાં એકેસ અમરને બતાવીને એજ વાતવું સ્પષ્ટીકરણ કરતા કહેવા માંડ્યો: 'તમારી તઈવારી થતાં સેવાની ચિંતા નહિ કરવી પડે. સેવા અમારી દારા આપોઆપ થશે. તે સમજ મયા.

સાચો શ્રીમંત

દૂર દેશના ઝાલા રાજાએ એક વાર ભાઈને કહ્યું કે મારા રાજ્યમાં જે સૌથી

શ્રેષ્ઠ શ્રીમંત હશે તેને માન આપવામાં આવશે.

દેશના મૂલ્યોપૂલ્લેથી એ બંધુને શ્રીમંતો બેગા થયા જેમના પર લક્ષ્મી ની રૂપા હતી. ને આખની અતુલ તાથી જે સર્વે પ્રકારની સંપત્તિના સ્વામી થયા હતા, તે રાજાને ઢાચે માન મેળવવાની મહેન્ટાથી રાજામંદિર માં એકઠા થયા. બંધુને કે મોટો મેજા ભગ્યો. કોષ મોટો પેટવાળા તો કોષ મોટી અરદનવાળા, શરણે ને શ્રીમંતો ને તેમાં પાર ન હતો.

રાજાએ સૌનો સત્કાર કર્યો ને સૌને શેઠ્ય સ્થાન સુપ્રત કર્યું. તે પછી નક્કી કરેલા સમયે તે મંત્રીની સાથે શ્રેષ્ઠ ધનવાનની પસંદગી કરવા નીકળ્યો. સભામાં બધે ફરી વળ્યો. પણ તેને કોષ પસંદ ના પડ્યું. સભા-સ્થાનમાં દરવાજા પાસે એક સાદા ને સફેદ વસ્ત્રોમાં સજ્જ ખુકત ઉભો હતો. ખેતરમાં જતાં તે કુટુંબવચ સભાને જોવા આવ્યો હતો. રાજાએ તેને પસંદ કર્યો ને તેને અધુમાનનો અધિકારી માન્યો, ત્યારે બધાને નવાઈ લાગી પણ રાજાએ કહ્યું: 'મારા નિશ્ચયને નવાઈની તબરે જોવાની તબર નથી. સાચી શ્રીમંતાઈ ધનમાં નહિ પણ દહમયાં ને બહુના બળમાં વસે છે. શરણ નહિ પણ આ સાદો ને નિર્દોષ એકત મારા રાજ્યનો સાચો શ્રીમંત છે શ્રીમંતોનો પ્રતિનિધિ છે.

સૌન્દર્ય ને મોહ

પુનમની રાતે પોવણી જેવા રૂપાળાં ચરીરવાળી તે સુકુમારી સરિતાના તટપર બેઠી હતી. સુખીઠાથી છૂટી પડેલી, સમાધિમાં કુબેલી કે વિચારમગ્ન બનેલી હોય તેવી તે દેખાતી હતી. ધુટણ પર માથું મુકીને બેઠેલી એ સુકુમારી રૂપરૂપના અંબાર જેવી દેખાતી હતી.

તેને જોઈને એક યુવાનને મોહ થયો. તે તેની પાસે ગયો ને બોલ્યો: 'કુમારી, આમ એકલવાળી બનીને તું શું નિચારે છે? મારા તરફ જો તો ખરી; તને જોવા ને તારી સાથે ગ્રેમથી વાત કરવા આતુર છું તને જોઈને હું મોહિત થયો છું.'

કુમારીએ કહ્યું: 'મને જોઈને તમે મોહિત થયા છે પણ હું તો શરીરની નહિ પણ આત્માની ઉપાસિકા છું. રૂપ નહિ પણ ગુણની પુનરિષ્ટી છું. માનવમાં પ્રભુને જોવા રેવાયેલી છું. મારી સાથે તમને કેમ ગમશે?'

પુરો હવે ગ્રેમાતુર બનીને જોલવા માંડ્યું: 'હું પણ ગુણનો પુનરી છું. આત્માનો ઉપાસક છું: ને સત્વ, શિવ ને સુંદરનો આરાધક છું તું રૂપની નહિ પણ ગુણની મૂર્તિ છે. મારે સાચા અર્થમાં સુંદર છે. વળી વિવેકી છે. મારે જ હું તને પસંદ કરું છું. તારું મુખ જોવા ને તારી આંખમાં આંખ મીલાવવા હું આતુર છું; છતાં તું નીચું ધાલીને કેમ બેઠી છે?

'કેમકે માંદ શ્રીમુખ જોઈને કેટલાય યુવાનોનો મોહ મરી ગયો છે. તમારું પણ એમ થશે એવો મને બય રહે છે, મારે રરતે પડે, આ ગ્રેમાસાપ રહેવા દો, એમ પ્રાર્થું છું.'

યુવાને કહ્યું: 'હું એવો કાચી માટી નો કે ચંચળ નથી હવે મને વધારે તલસાવવો ઠીક નથી.'

ઉવરે એ સુકુમારીએ ઉચું એવું યુવાનને આનંદ થયો પણ ખીજજ પડે તે અરે, આટલી બધી મેડાળ! કહીને બેકોથ જેવો બનીને નાસવા માંડ્યો. કુમારીનું મુખ અત્યંત મનોહર હતું, પણ તેને નાક ન હતું! કુમારીએ દસતાં દસતાં ઉડીને ચાલવા માંડ્યું.

ધાનામાં કાળા બજાર

ધાનાની સરકારે કેટલીક ઝીજ વસ્તુઓ ઉપરની જકાતમાં વધારો કરતાં ખીજજ દીવસે ધાનામાં એમાંની કેટલીક ઝીજ વસ્તુઓના બાવ વેપારીઓએ સો-સો ટકા વધારી દીધા અને કાળા બજારમાં તે વસ્તુઓ વેચવા અને નફો કરવા એ વસ્તુઓ અદસ્ત કરી દઈ તેની બનાવટી અછત ઉભી કરી. આ રદામે પ્રજામાં ઉદાપોદ ભમતાં ધાના ની સરકારે આ વધતા જતા કાળા બજારને અટકાવવા તુર્તજ પમલાં લીધાં. અને કાળા બજાર કરનારને કડક રીતે સખતમાં સખત શીક્ષા કરવાનું ફરમાન બહાર પાડી બધી ઝીજ વસ્તુઓના સત્તાવાર બાવ પણ બહાર પાડી વેપારીઓને ફરમાન કર્યું કે આનાથી રહેજ પણ વધુ બાવ મેનારને સખ્ખ સળ કરવામાં આવશે, આ ફરમાન બહાર પડતાં તુર્તજ કાળુ બજાર અદસ્ત થવા લાગ્યું છે. અને આલપાને મટેસો બાવ વધારો નીચો આવી ગયો છે.

વાંચો! જરૂર વાંચો! લાભ જ થશે!

શોધનું મદરો, જોઈતું મળશે, પગરોડ ટળશે. ઉમારે ત્યાં નીચેની બધીજ વસ્તુઓ મળે છે.

સ્ત્રીઓ માટે: વેણુઓ, મુંદર રપન્ડ અને બીજા અનેક બતની ગળેરો, રીબનો પણ મળશે ગરમ ડુલના નરસીઝ, પુલોવર, કારડીન, સીંગલેટ, ચડડી, સોક્સ વિ.

બાળકો માટે: નાયલનના અબલાં, ટોપી, પ્લાકેડ, શોલ, સીંગલેટ, ચડડી, સોક્સ, નેપકીન્સ, ડુલનેપ, વેડીકોટ, નાઈટીસ, બીબ્બ, ફેઈસ ક્લેથ, બાથ રપન્ડ વિ.

ટબલ પલરટીક ફ્લાવર, રપન્ડના વશીકાં, તખીયા, ગાદી, વિ. વેપાર માટે ચાંદી જેવા ચળ તાં રટનલેસ સ્ટીલના વાસણો, ઉન્ડેન્ડરો. વિલ'બ શા માટે! સાચો ગાલ વેચાઈ જતાં શી વાર!!

ઉમમ્બાજી સાલોને: માળરો હેટર્સ (પ્રા) લી. (બીઆસાઈ માસ્તર એન્ડ સન્સ)

ફોન: ૮૩૫૦૬૬૧ — પહેલે માળે, — પો. બો. ૫૨૫૭. માસ્તર મેનશન્સ — ૩૭ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ, — જોહાનીસબર્ગ

હિંદના સમાચારો

તા. ૧-૮-૧૯૬૧.

નહેરુ-કેનેડી કુરુચેવ સુલાકાત

ભારતના વડા પ્રધાન શ્રી નહેરુ આવતા નવેમ્બરમાં કુરુચેવને મળવા માટે ચોરસા જનાર છે. કુરુચેવ લાંબા સમયથી શ્રી નહેરુને જ આમંત્રણ આપી રાખ્યું હતું તેના જવાબમાં હવે શ્રી નહેરુ કુરુચેવને મળવા જાય છે. આ અંગે એ જ મહીનામાં શ્રી નહેરુ અમેરીકાના પ્રમુખે કેનેડીને પણ મળવા માટે વોશિંગ્ટન જનાર છે.

આમ કેનેડી અને કુરુચેવ સાથેની શ્રી નહેરુની આ મુલાકાતનું એક મુખ્ય સ્વરૂપ એ છે કે બર્લિન અંગે કેનેડી અને કુરુચેવ વચ્ચે જે મંબીર મતભેદ અને વિવાદો જાણ્યા છે તે વિશ્વ શાંતિ માટે બમ્બે હોષ્ટ શ્રી નહેરુ તે માટે બહુ ચિન્તાતુર છે. બર્લિનના પ્રશ્નને તેમણે બહુ ઉંડો અભ્યાસ કરેલો છે અને તેથી બર્લિનના એ સજામતા સલાહના ઉકેલ લાવવા માટે તે કેનેડી અને કુરુચેવને મળી પોતાની દરખાસ્તો રજૂ કરશે. આ સલાહ અંગે એ બંને સાથે લાંબા સમયથી શ્રી નહેરુ પત્રવ્યવહાર તો કરી જ રહેલ છે.

અફઘાન સંબંધો વિષે ચોખવટ

અફઘાનિસ્તાન સાથેના સંબંધો બગડી રવા છે તેને સુધારવા માટે પ્રમુખ અયુએખાને અફઘાનિસ્તાન જઈ અહીં શાંતિ સાથે વાતચીતો અને વાટાઘાટો કરવી જોઈએ તેવી સુચનાઓને સરકારી જવાબ એ છે કે આવી કંઈ વાતચીતો થાય તે પહેલાં ચોખવટ થવી જોઈએ કે પાકિસ્તાન પોતાના પ્રદેશના ભાગલા પાડવા માટે ઢરગીઝ તબયાર નથી.

પાકિસ્તાન પણ સુરક્ષિત રાજ્યો સાથે દોસ્તીદાવાથી રહેવા માગે છે. પરંતુ કાઠમની આંતરિક બાબતોમાં આયું મારવાને કાઠમનો દક્ક તેમને માન્ય નથી. અફઘાનિસ્તાન પડોશી રાજ્ય છે તેની સાથે પાકિસ્તાન મિત્ર તરીકે રહેવા માગે છે અને ઢર હુમેય સારા સંબંધો રાખવા પ્રયાસ કર્યો છે પરંતુ અફઘાનિસ્તાન સરકાર પશ્ચિમીસ્તાનનું માંડપણ છોડશે નહિ લાં સુધી સંબંધો સુધારવાની કાંઈ સંભાવના કે આશા નથી.

આ દીલ્હી છે!

ભારતના પાટનગરની ચાલુક્યપુરી દિન પ્રતિદિન વધુને વધુ બગ્ગ બનતી જાય છે. અમેરીકા, રશીયા અને બ્રિટનના કુતનિવાસો જુગ્મ જ આકર્ષક

સ્વરૂપમાં આને પણ આ ચાલુક્યપુરી માં ઉભા જ છે.

હવે આવે જ એક લગ્ન કુતનિવાસ બરાબર અમેરીકાના કુતનિવાસની પાણુમાં જ ત્રીસ એકર જમીનનો વિસ્તારમાં ચીન ઉણું કરી રહ્યું છે. ચીનના આ કુતવાસને બાંધવાનું કામ શરૂ થયું છે. ચીન પોતાના દેશના સ્થાપત્યને લક્ષ્યમાં રાખી આ કુતનિવાસ બાંધનાર છે. અમેરીકા વિશ્વના રાજકીય તખ્તા ઉપર ચીનનો ભવેને સ્વીકાર ન કરે પરંતુ અહીં તો એની સાથે જ પોતાનો અડ્ડો એ બરાબર જમાવનાર છે!

તેલક્ષેત્રના ગેસનો ઉપયોગ

વડોદરા: ખંભાત અને અંકલેશ્વર ના તેલક્ષેત્રમાંથી મળી આવતી ગેસની બનાવટોને ગુજરાતના ઉલ્લોગોને વીજળીની અતુભવની પડતી જોઈ એકી કરવા માટે ઉપયોગ કરવાની શક્યતા તેલ અને કુદરતી ગેસ પંચ વિચારી રહેલ છે.

ધણા ઉલ્લોગ અને ખાસ કરીને કાપડની મિલોએ પંચને તેમને આવી સગવડ કરી આપવા વિનંતી કરતી અરજીઓ મોકલી છે.

ગેસની બનાવટોનું બળતણ તરીકે રૂપાંતર કરવા માટે અને એને પોસાણુ રીતે વેપારી ધોરણે કેમ ઉપયોગ થઈ શકે એ માટે ખંભાતમાંનાં ભારતીય તથા રશીયન નિષ્ણતો તપાસ કરી રહ્યા છે અને તેલક્ષેત્રમાં ગેસનું, દખાણુ કેટલું છે એનો અંદાજ કાઢી રહ્યા છે એમ જાણવા મળે છે. એકલા

અમદાવાદની કાપડની મિલાના મહા-મંડળે વીજળીની તંત્રીને પર્યાયી વળવા પૃ લાખ કમ્પીક કુટ ગેસની માગણી કરી છે.

બંદર સલાહકાર સમીતી ભરૂચની સુલાકાતે

ભરૂચ: ગુજરાત સરકારની બંદર સલાહકાર સમીતી અત્રે આવી હતી. સમીતી શ્રી મનમુખલાલ મારતર, ઇશ્વરભાઈ ગુલાબદાસ, શ્રી દામોદર મથુરાદાસ, શ્રી એચ. એમ. દેસાઈ અને શ્રી એચ. પી. ઓઝાની બનેલી હતી. અહીંના વેપાર ઉલ્લોગ મંડળે સમીતીના માનમાં સમારંભ ચોળ્યો હતો.

સમીતીના મંત્રી શ્રી ઓઝાએ જણાવ્યું હતું કે ભરૂચ અને દેલ્હી બંદરોનો વિકાસ કરવાનો સરકારે નિર્ણય લીધો છે. અહીંના બંદરના કાલના કુરુબને લંબાવશે નહિ, પણ બારે માસ લાં મોટાં વહાણો આવી શકે તેવી વ્યવસ્થા કરશે એમ પણ તેમણે કહ્યું હતું.

સોરઠ વેપારી મંડળ

વેરાવળ: પશ્ચિમ રેલવેની નાના ઉલ્લોગોને અને નાના વેપારીઓને માલ રેલવેમાં નહિ લઈ જવા દેવા અંગેની નીતિ સામે ધી સોરઠ ચેમ્બર ઓફ કોમર્સે લડત આપવા તૈયારીઓ કરી છે.

વેરાવળની ખાસ કરીને ગીર લાઇન કે ભ્યાં યોગ્ય વાહનવ્યવહાર નથી અને હજુ પણ વેરાવળની વીસાવદર લાઇન તેમજ ઉના લાઇનમાં રેલવેનો ફરજિયાત આશરો લેવો પડે છે, લાંના નાના વેપારીઓ તેમજ નાના ઉલ્લોગ-પતિઓ મુંઝવણમાં મુકાઈ ગયા છે.

આ સમગ્ર બાબતની ઉચ્ચ રેલવે સત્તાવાળાઓ સમક્ષ જોરદાર રજુઆત કરવા માટે સોરઠ ચેમ્બર્સ ઓફ કોમર્સ તરફથી ટુકમાં જ એક પ્રતિનિધિમંડળ

મુખ્ય ખાતે મોકલવામાં આવશે, એમ જાણ્યું છે.

કચ્છના રજુદિપ તાર ટેલીફોનથી જોડાશે

જુજ: કચ્છનો રજુદિપ ખંડિય મહાલ જેની આસપાસ ચોમાસાનાં ત્રણ મહિના સુધી પાણી ફરી વળે છે અને કચ્છના પાકીના ભાગોથી જેનો વ્યવહાર સર્વતર કપાઈ જાય છે તેને આવતા ત્રણ મહિનામાં જ જુજ, રાપર અને દેશના બીજા ભાગો સાથે ટેલીફોન અને તારવ્યવહારથી જોડાણ દેવામાં આવશે એમ જાણવા મળે છે.

ચોમાસા દરમિયાન આ મહાલનાં ૧૨ જેટલાં નાનાં માત્રોમાં રહેતાં ૫,૦૦૦થી વધુ લોકોને બીજા વિસ્તારના લોકો સાથેના બંધો જ વ્યવહાર કપાઈ જાય છે. તેઓને ખોરાક અને એવી બીજી જીવનની જરૂરીયાતો મેળવવી પણ મુશ્કેલ પડે છે. પાકીરાનાની સરદાર નજીકના આ ખંડિય પ્રદેશનું બુવાતમક મદદરૂપ પણ ઘણું જ છે.

પોસાદનાં ભાવો ગુજરાતમાં વધ્યા છે?

નવી દિલ્હી: ભારતના પોસાદ, ખાણ અને બળતણ ખાતાના પ્રધાન સરદાર રજુસિંગે લોકસભામાં એક પ્રશ્નના જવાબમાં એવી માહિતી આપી હતી કે, ગુજરાત રાજ્યને ૧૯૬૦-૬૧ના પહેલા છ માસ દરમિયાન અસ્થિતિમાં આગ્યું છે, તેની તે વર્ષની બીજા છ માસના પોસાદનાં પતરાં તથા તારોની માત્ર તથા તે અતુષ્કાર મુકરર થયેલા બંધોની પરિસ્થિતિ આ પ્રમાણે છે:

માગ: ૩૬,૯૦૦, ટન. મુકરર થયેલો જથ્થો: ૧૯,૦૦૦ ટન. ગુજરાતમાં કાચો પતરાં તથા ભોખાંડના ભાવો લગભગ ચાર ગણા ઉંચા ગયા હોવાની વાતને પ્રધાને ઇનકાર કર્યો હતો તેમણે કહ્યું કે પતરાંના ભાવો ટન દીઠ માત્ર રૂ ૨૭ લખ્યા છે અને પીપ આયતનના ભાવો તો કાંઈ જ ફેરફાર થયેલ નથી

અનાવરણનો સમારંભ સુલતવી રખાયો

રાજકોટ: ઉપવેટા સુધરાઈએ રવ. અવેરચંદ મેઘાણીની અધ્યક્ષિતિમાં અનાવરણનો સમારંભ હાલ તુરત સુલતવી રાખ્યો છે. સમારંભનું પ્રમુખ પદ શ્રી રવિશંકર મહારાજ લેવાનાં હતાં પરંતુ તેમણે પાછળથી તેમ કરવાનો ઇનકાર કરતાં સુધરાઈએ આ પદભૂં લીધું છે. શ્રી મહારાજને સમજાવવા સુધરાઈના અગ્રણીઓ હાલ પત્રવ્યવહાર કરી રહ્યા છે. તેમના મતે આ ડેવળ સાહિત્યિક પ્રસંગને બિનજરૂરીપણે રાજકારણનો રંગ આપવામાં આવ્યો છે અને તેથી તેમણે આ સમારંભ સુલતવી રાખ્યો છે.

શેપર્ડ
હાથ ગૂંથણીનું બાણીનું ઊન અને મુતર.

બીનશરતી ખાતરી

જે ગુણની પસંગી

- * નવાજ રંગો-સુંદર અને નમુના રૂપ
- * આધુનિક જમાનાને યોગ્ય ડેશન

અમારા જોડાની સર્જા અને પોટ એકીઝાબધી છતપરોની વખાણમાં માલ વર્ધો છે.

પ્રાઇસ લીસ્ટ-૨૨૨-માગણી ઉપર ક્વાલિટી ડિસ્કાઉન્ટ.

હોલસેલ ડિસ્ટ્રીબ્યુટર્સ:

એમ. જુસુબ

જુસુબ ઓર્ટોગ, ૪૨૩ ગાર્ડેન સ્ટ્રીટ, જોડાની સર્જા.

ટેલીફોન: ૩૩-૧૫૧૬
પો. બોક્સ ૨૬૦૨,
કેમલ અને ટલ એડ્રેસ: "ગાયકવાડ" નેબર્ગ. સા. આ.

વિવિધ વર્તમાન

સમયાના એંધાણ!

કૃત્રીયામાં યુરોપીયન હોરપીટલોમાં કામ ધોળી આમટીવાળા યુરોપીયનો તે જ દાખલ કરવામાં આવતા, મોષ યુરોપીયન હોરપીટલ નજીક મોષ ખીન-મોરા માણસને અકરમાત યથો હોય-છવેલેશુ અકરમાત યથો હોય તો પશુ માનવ દ્યાને નામે પશુ તેને એ હોસ-પીલમાં દાખલ કરવામાં આવતો નવિ. રંગબેદની આટલી બધી તિમ સુખ કૃત્રીયામાં પશુ પ્રવર્તે છે!! પશુ હવે પવન પવટાયો છે અને બલ્લાતા સમય નાં એંધાણ ગોરી કોમ પશુ પારખવા મંડી છે!

કૃત્રીયા યુરોપીયન હોરપીટલ એસો-સીએશને એક સરકયુલર કાઢી તેમાં બધાં યુરોપીયન હોરપીટલ સભ્યોને જણાવ્યું છે કે નોરોપીનું યુરોપીયન હોરપીટલમાં હવે રંગબેદ સીવાય બધી જ કોમેા માટે ખુલ્લુ રાખવાની બાબત માં વીચાર કરવા એક અસાધારણ જનરલ સભા ખોલાવવામાં આવે છે.

આ એસોસીએશનના ચેરમેન મી. બ્લોક જણાવે છે કે નો સમય હોસ-પીટલોને એ સરકયુલર મોકલાયો છે તે ખાનગી પત્રના કપમાં છે એટલે એથોમીએટને કરેલ સુચન બાબત હાલ કું કંઈજ કહેવા મામતો નથી. એ જનરલ મીટીંગ માટેની તારીખ પશુ હજુ નક્કી થઈ નથી. મીટીંગ મળ્યા બાદ તુર્ત જ રેટરનેટ બહાર પાડવામાં આવશે.

કોમેામાં સમાધાન અને સમજુતીનાં ચીન્હ!

કોમેાની યાદવારચળીએ સારો એવો ભોમ લીધા બાદ અને દેશની તથા ભાની પ્રગ્નની મોટી યુવારી કપો બાદ હવે એ યાદવારચળીનું ખુબ્બર ભરાઈ મધુ લાગે છે અને તેથી હવે એ લોહીબીની ખરતી ઉપરનું મધુ મેણીત તપશ્ચ પુર ચતું દેખાય છે. કારણ મળતી ખબરો સુબળ બીએ-પોલ્કનીલ અને સ્ટેનવીલની બે સત્તા લોભી હરીફ સરકારોએ હવે દાય મોલાબ્યા હોમ એમ લાગે છે. આ બે સરકારો વચ્ચે એવી સમજુતી હવે થઈ છે કે રાષ્ટ્રીય એકતાવાળી સરકાર રચાવી. આ સરકારમાં ૩૨ થી ૩૫ પ્રધાનો રાખવા અને બે-ત્રણ ખાતાં કાન્યા માટે રીઝર્વ રાખવાં આ બંધાવાર બસેલ્સ રેડીયોના છે.

નવા પુસ્તકોની યાદી
 સંસ્કારિતાને છાંયડે શી. ૩-૦
 કોષ ગોરા કોઈ કાળા શી. ૭-૦
 આ જોશીસેથી મળશે.

સા. આફ્રિકનોને સા. રોડે-શીયામાંથી હકાલી કાઢો
સુલ્કય રોડેશીયાના આફ્રિકન કામદાર સંધોની કેસિના પ્રમુખ મી. બમેલાએ સાહિય રોડેશીયાની સરકાર ના મજુર પ્રધાનને એક મેમેરેન્ડમ પેસ કર્યું છે તેમાં એવી માતણી કરવામાં આવી છે કે ખાસ જરૂરી ટેકનીશીયનો અને બાહોરા ધંધાદારી-પ્રોફેશનલો સીવાયના બાકી ખીજ બધા વસાહતી માણસો-ઇમીગ્રન્ટ્સ રહાને આ કોમેાનીમાં દાખલ થવાનો પ્રતિબંધ મુકવો.

આ મેમેરેન્ડમમાં વળી એમ પણ સુચવવામાં આવ્યું છે કે સાહિય રોડે-શીયામાં રહેતા અમર કામ કરતા બધા સાહિય આફ્રિકનોને ૩૧ ઓગસ્ટ સુધીમાં આ દેશમાંથી કબી કરી બહાર કાઢી રોડેશીયાને માટે જંગો કરી આપવી છે.

સાહિય રોડેશીયામાં એલામાં એણે મારીક પત્રાર પા. ૨૫ રાખવાની પણ આ મેમેરેન્ડમમાં માતણી કરવા માં આવી છે.

સ્વતંત્ર યુગાન્ડા અને નેશનાલીસ્ટ ચીન!

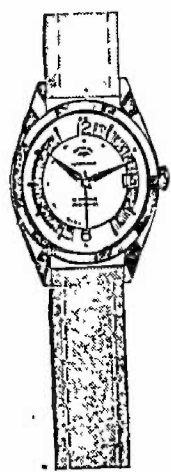
રોતાચીનની યુવજુબોર નીતિ હવે બધે નામચી મની છે. સામ્યવાદી ચીનનો ડેબો આફ્રિકા ઉપર પણ મંડાએલો છે! પશુ રાત્ર ચીન આ દીશમાં પોતાનો પંજો પ્રસારે તે પહેલાં નેશનાલીસ્ટ ચીને પાણી અમાઉ પાળ બાંધી પોતાનું આર્થીક ચીચન યુગાન્ડા મોકલ્યું છે. આ ચીચનના મોવટી મી. મેન્ગે કંપાલામાં જણાવ્યું છે કે યુગાન્ડા અને નેશનાલીસ્ટ ચીન વચ્ચે નીકટનો સંબંધ આજથી બંધાય તો યુગાન્ડા સ્વતંત્ર થયા બાદ એ બન્ને દેશો પોત પોતાની એલચી કચેરીઓ અરસપરસ રચાવી શકે.

પ્રેમનું અમૃતતવ

(૨૩૪ પાનાનું અનુબંધાન)
 માં તો ત્યામ અને લાભ એકજ હોમ છે. જેના ઉપર આપણે પ્રેમ રાખીએ છીએ તેને નો આપીએ છીએ, તે આપણું એજ લાભ. આનંદના હિસાબ ના ચોપડામાં જમા અને ખર્ચ એકજ બાણ્યએ ખતવાય છે-તેમાં આપણું અને પામવું એક જ છે. આ આપણાં પામવાને ખિસકલ એક કરી નાખવું એનું નામ જ પ્રેમ. પ્રેમમાં જ અસીમ સીમામાં પકડાય છે અને સીમા અસીમ ને આલિંગન કરે છે. એ પ્રેમ દારા જ અમૃત તત્વનો સંરપણ થાય છે અને પ્રેમની એ આનંદ-સમાધિ લાખ્યા બાદ ખીલું કશું મેળવવાપણું રહેવું નથી.

ખાસ દરખાસ્ત: હિંદની અગરબત્તી
 (વદાણમાં આવેલો તાલો માલ)
 હિસમય અને નવા વરસ માટે આવેલો તાલો માલ અમે સહય જનતા સમક્ષ રજુ કરીએ છીએ.
 અગરબત્તી-કેરમબોર્ડ-પ્લાસ્ટીક, રોલ્ડગોલ્ડ અને ચાંદીની બંગીઓ. નવીન બરેલ્લાં અને સાધાની ચીબે. ટીકડીઓ, ડાયોસો-ટીસ અને ગલાર. યુરાદીબાદી વાસણો અને ફેન્સી યુલસ.
 ટૂંકરો અને હોકરો માટે અમે ખાસ માલ રાખીએ છીએ અને ખાસ ધ્યાન પણ આપીએ છીએ. આપ બચારે આવતે વખતે ડરબન આવો ત્યારે અમારી યુલાકાત હશે.
એ. કે. હુસેન એન્ડ સન્સ
 ડાઇરેક્ટ ઇમ્પોર્ટ્સ અને હોલસેલ મરચન્ટ્સ
 ૧૧૧ બ્લીન સ્ટ્રીટ, - (હુસેન્સ બીલ્ડીંગ) - ફોન ૨૭૩૪૬ - ડરબન.
 અમારૂં ગ્રાઈસ લીસ્ટ મંગાવો.

શુભ પ્રસંગો માટે ભેટ!
સ્રીઓ અને પુરૂષો માટે
ઘડીયાળ!
 ૧૭, ૨૨ અને ૨૫ જ્યુલનાં ઓટોમેટીક કેલેન્ડર.
 * રોમર
 * રોમરી
 * લેંકો
 * રૂસર
 (વગેરે દરેક ભતનાં ઘડિયાળ.
 ઉપરાંત પુરૂષોના શર્ટ સુટ, પાયજમા વિ. તેમજ બાળકોનાં કપડાં.
હોલસેલ ભાવે મળશે
 બોક્સ ૫૬૮૮, ફોન ૩૫-૨૬૦૨
વલ્લભભાઈ બી. ની કું.
 ૪૪, મારકેટ સ્ટ્રીટ, રીસબર્ગ.

સેલ હિંદી રેકોર્ડો હવે વધુ સસ્તાં
 હિંદી ફીલ્મી રેકોર્ડો કેવળ શી. ૫-૦ નંગ.
 નાચ ઘર, નેક ખાલુન, નયા આદમી, મી. એક્સ, હાતિમ તાઇ.
 ઇસ્માઇલ આઝાદ, હોસ્ત મોહમ્મદ, યુસુફ આઝાદ, શેકલાલ અને ખીજા ભણીતા કન્વાલોના રેકોર્ડો શી. ૪-૦ નંગ.
 સી. ઓ. ડી.ના એડિશન અંગે લખીએ છીએ.
નેશનલ રેકોર્ડ કંપની
 શોપ ૨. અબનેરી આરેકેક, ઓફ ૧૪૨ એ. એ સ્ટ્રીટ, પો. ઓ. બોક્સ ૧૫૭૪, - ડરબન ફોન: ૨૧૫૫૮.

ટાંગાનીકાના નોકા દળને તાલીમ

માનસેર:
ભારતીય નોકા કાફલાના જહાજને જે પુર્વ આફ્રિકાની સુલાકાતે આવવા નાં હતો તે દલે દરિયાકાંઠા ખાતે આવી પહોંચ્યાં છે; આ નોકા કાફલા ના વડા હસેમ ઓરીસરે રીઅર એડ-મીરલ સોમન કુંજર માયસેરમાં આવી પહોંચ્યાં તો દરિયાકાંઠાને તેમને બંધ રવાગત કષ્ટ હતું. આ પ્રસંગે પ્રવચન કરતાં રીઅર એડ-મીરલ સોમને જણાવ્યું હતું કે ટાંગાનીકા સ્વતંત્ર થાય અને પોતાનો નોકા કાફલા ઉભો કરે તો તેના માથુસોને નોકા દળને લખતી તાલીમ આપવા ભારત તકપાર છે. સીધાન અને ધણીઓપાવાના નોકા દળના માથુસોને ભારત તાલીમ આપી રહ્યું છે તો પછી ટાંગાનીકાને શા માટે ના આપે?

સામાજિક ખબરો

અવસાન

ઈસ્ટલંડના ભણીતા નામરીક શ્રી. સુભેવાન કાસુજીનું ૮૨ વરસની ઉંમરે ટુંક મંદગી પછી અવસાન થયું છે. તેઓ પોતાના નિવાસસ્થાને તા. ૨૬-૭-૬૧ના રોજ અવસાન પામ્યા. તેઓ ૧૮૬૬માં દિલ્હી આબ્યા અને ૧૯૦૩માં ઇસ્ટલંડન જઈ વસ્યા. ઇસ્ટલંડનમાં તેઓ દિલ્હીએ લખતા પ્રશ્નો હાથ ધરી આજળ પડતો ભાગ ભજવતા. તેઓ કમીશનર એફ એવ્સ પશુ હતા. તેઓ દાનવીર પશુ હતા. ઇસ્ટલંડન ની ફિરે ઇસ્ટીતાલમાં કાસુજી વોડ તેમના દાનને લખી ઉભો છે. શ્રી. કાસુજી ત્રિપાઠળ પતિન છે પુત્રો અને ત્રણ પુત્રી મુકી મયા છે. એમની રસશાન માત્રામાં ધરમાં ફેમ બનાવી તેમને ક સુકાળ. 'મનને વોધ' કાશીર-વાલ મશરવાળા કૃત સુંદર બડા કામળ પર બે રંજમાં છપાયું છે. બાવ ફકત થી. ૧-૦ પોસ્ટેલ ૩ પેની.

'Indian Opinion'
P. Bag, Durban, Natal.

ના ગેવરે પશુ હતા. આ સિવાય પોટ ઓલીઓબેમ; ક વીન્સ ટાઉન, એડવેલ, ડોડ્ડપટ અને કોંગ્રીલીમ્મસ-ટાઉનથી પશુ ધંધા દિલ્હી આબ્યા હતાં.

પ્રભુ સદમર આત્માને શાંતિ અર્પે
એવ પ્રશ્ન પ્રાર્થના.

શ્રી જુલાબાઇ પ્રેમાબાઈની પતિન મ'માબહેન અને માતૃશ્રીના અવસાન સમયે જે જે સગાંસનેહીઓ અને મિત્રોઓએ તાર અને ટેલીફોનથી આત્માસનના સમાચારો મોકલ્યા, અને જે લોકોએ રસશાન માત્રામાં આવી શામ લીધી તેમનો શ્રી જુલાબાઇ આભાર માને છે

સાભાર સ્વીકાર :

શ્રી જુલાબાઇ પ્રેમાબાઇ
ને 'ખર્ચ' ૪-૪-૦

ઈસ્ટલંડન હિંદુ સોસાયટી

ઉપરોક્ત સંસ્થાની ૩૭મી વાર્ષિક જનરલ મીટિંગ તા. ૧૩-૮-૬૧ના દિને બપોરે ૩ વાગ્યે સંસ્થાના કોલમાં નીચેના કાર્યો માટે મળશે. જેમાં સર્વે મેમ્બરોને વખતસર કાજરી આપવા નમ્ર વિનંતિ છે.

કાર્યક્રમ : (૧) પ્રાર્થના, (૨) વાર્ષિક મીટિંગ, (૩) બાઈબી, (૪) મંત્રોનો હેવાલ, (૫) ટોપાખપસનું સરવાળું, (૬) કાર્યવાહકોની ચૂંટણી અને (૭) પરચુરશુ અગત્યનાં કાર્યો.

પ્રમુખ : હરિલાલ નાથુલાઈ
ઉપ-પ્રમુખ : લવાનલાઈ ગોપાળ મંત્રી : મોહનલાલ લ. હરિલાલ સહ-મંત્રી : ઉશ્વરલાલ વિકુલભાઈ
ઠોપાખપસ : વલ્લભલાઈ કરસન

રાતા સુકા મરચાં

- ૩૦ રતલી જેમ રાતા સુકા મરચાની ૪૫/-
- ૩૦ રતલી પોક્ટ સુકું લસણ ૧૮/-
- ૧ રતલ તાજુ લીલું લસણ પોસ્ટેલ પેક ૨/૬

જોરડર સાથે રોકડા :
Maarmans (Pty.) Ltd.
P. O. Box 26, Phone 128
(Brits, Transvaal.)

લગન પ્રસંગે માટે

અમને મળો.
સુરતી જમણુના અને સ્પેસીલીસ્ટ છીએ.
શ્રી કેપીટનની અંગત રેખરેખ નીચે યુનીયનના અને રોડેસીયાના કોઈ પણ ભાગમાં તમારે યુદ્ધને આવી રસોઈ કરવાનો અંગે બન્હાકર લઈશું

કેપીટનસ બાલકની હોટેલ

(ધી કોર્નર મીઠાઈ હાઉસ)

ગ્રે અને વલકેટોરીયા સ્ટ્રીટના ખુણાપર - ઠરબન.
ફોન નંબર ૨૩૪૧૪
રેલીયામ : KAPITAN.

આહુ, લસણ બળર ભાવ, નારીએળ નં. ૧ શી. ૧-૦,
બેગ (નંબ ૧૦૦) શી. ૬૦-૦.

કુકાન ઠાર માટે બાંધવાના ન્યુઝપેપર બળર ભાવ,
બટાટા, હુમરી (કાંઠા), સુકા લાલ મરચાં, ખુમલા, સુકા બીમા (શાલા), સોનેરી રંગનો ગોળ, ફરેક બતનો મરી મસાલો વિગેરે હમેશાં સ્ટોકમાં રાખીએ છે. ઠપુરી અને ચેવલી પાન બળર ભાવ, પોસ્ટેલ જુડ.
સુરણ, રતાઈ, આંબા હળદર અને લીલી હળદરની મોસમ આહ છે.
રોડેસીયા, ન્યાસાલેન્ડ અને જલજલન કોંગોના જોરડરો ઉપર પુરવ ધ્યાન આપી કોઈ પણ વસ્તુ પરમીટ કરાવી મોકલશું.

All prices subject to Market fluctuations.

A. KADER & Co., (PTY) LTD.
WHOLESALE FRUIT MERCHANTS
P. O. Box 251, DURBAN.

ધીરુભાઈ પી. નાયક

લુકરીપર, સુસાઈરી, વીમાનાં અને જનરલ એજન્ટ
હીંદુસ્તાન અગર ડુનીયાના કોઈ પણ ભાગની હંધાઈ ફરિયાઈ અગર ભમીન માગે યુસાઈરી કરવા ગેર થોડાં અગારી મારફતે લુઈન કરો. હંદુની, આજ, ચોરી, ફલ્કર, અઠરગાત, પ્યેટઆસ, વિગેરેના વીમા અંગે હંદુરવા આપીએ છીએ.
ઈન્કમટેક્સ, પરસનલ ટેક્સ, ડિસાલના ચોપડા લખાવવા રેવન્યુ ઠલીયરન્સ સર્ટીફિકેટ કે વેપારના હાથસેન્સો. પાસપોર્ટ- તેમજ-કમીશનને લખતી બાબતોમાં હંઈ પણ ફી લીધા વિના અંગે મરફત સલાહ આપીએ છીએ. નેશનલ મ્યુચ્યુઅલ લાઈફ એસોસીએશન એફ જોરડૂલીયા અને પોર્ટશાપર ઈન્સ્યુરન્સ કંપની લીમીટેડના પ્રતિનિધ.

Office : 9 Barkly Arcade, 38 Market Street, Phone : 339033, Johannesburg.
Residence : 52 Patidar Mansion, 13 Kort Street, Phone : 330816, Johannesburg.

ફરનીચર! ફરનીચર!! ફરનીચર!!!

એડવુમ સુક, ડાઇનોમીકમ સુક, વેલ્ડેશ, હરેસીબ એસ્ટ, સાઈડ બોર્ડ ઓફીસ ટેક્સ, લુક કેસ, ટેબલ, તલન કીધાયત બાને ખરીદી શકેશો. બતે પધારી લાલ લેવા સુકેશો તલિ.

—બોક્સ, ટેબલ અને કીચન હરેસર—

જે હમારી ફરનેખ નીચે તઈયાર થાય છે. તેનો સ્ટોક હમેશાં તઈ-યાર રહે છે. માત્ર રોકડા લાવાના પ્રાઈસ લીસ્ટ મ'ખાવા અને વેપાર આજલ વધારો

L. MISTRY
51 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG.
PHONE 33-4691. BOX 2526.

Printed And Published by Mrs. Subhila Gaudhi, International Printing Press (Phoenix, Address) INDIAN OPINION, Private Bag, Durban, Natal

માસ્ટર બ્રધર્સ (પ્રા.) લીમીટેડ

બલ બતનાં નાયબન, રેશમી તેમજ સુતરાઈ કાપડ, ઓઝો બાળકો અને પુરો માટે જિતમ બતના ઉલન નર્સી, પુલેવર, કારડીયન્સ અને બન્આઓ માટે—શ્વેટીઝ, બીબ્સ, બ્લેન્કેટ્સ, શોલ્સ; નેપશીન્સ વિગેરે.

ફરેક બતના માલ માટે તપાસ કરવા લલામણ.
૩૩ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ,
એલ્બાનીસબર્ગ.

ફોન : ૮૩૫-૬૭૮૬ — બોક્સ ૧૪૫૮.